Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 402
Marți 4 martie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

9 ANI DE LA REZOLUȚIA PLENAREI C.C. AL P.M.R. DIN 3–5 MARTIE

S-au împlinit 9 ani de la istorica rezoluție a Plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949, care a stabilit — ținînd seamă de condițiile specifice ale țării noastre — sarcinile partidului în lupta pentru întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și transformarea socialistă a agriculturii.
De-atunci zeci și sute de mii de familii au pășit cu încredere pe drumul belșugului și an de an se bucură de recoltele bogate ce le obțin, rod al muncii în comun, pe tarlale mari, cu mijloace mecanizate.

PENTRU BUNĂSTARE, PACE ȘI SOCIALISM

Întregul popor și-a dat votul

CETĂȚENII PATRIEI NOASTRE au înscris cu litere adînci încă o dată plină de semnificație: 2 Martie. Conștienți de înalta lor îndatorire patriotică ei s-au prezentat din primele ore ale dimineții la secțiile de votare, votînd într-o atmosferă de puternic entuziasm candidații Frontului Democrației Populare, dovedind încă odată adînca lor încredere în politica partidului și guvernului nostru.

Au votat la 2 martie și bătrîni încărunțiți în amurgul vieții, țărani care s-au ridicat în primăvara lui 1907 împotriva asupririi arendașilor și moșierilor; au votat la 2 martie nepoții și strănepoții lor, cei care astăzi pășesc pe drumul arătat de partid, pe drumul construirii socialismului. Și unii și alții au pus în acest vot temeinice speranțe de viitor, o încredere nemărginită în viitorul luminos al patriei noastre.

Pretutindeni în satele țării noastre, alegerile de deputați pentru sfaturile populare s-au desfășurat într-o atmosferă sărbătorească demonstrînd convingător creșterea conștiinței politice a maselor de țărani, hotărîrea lor de a contribui activ la înflorirea agriculturii și a vieții celor ce muncesc de la sate, pentru prosperitatea țării și bunăstarea întregului popor.

Pentru înflorirea comunei lor încă din primele 5 ore ale dimineții au votat toți alegătorii din comuna Plopu, regiunea Galați. În satele Ianca, Scorțaru Vechi, Traian-Sat, în toate comunele regiunii colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale, au votat pentru candidații F.D.P. cu convingerea că votul lor înseamnă o contribuție la întărirea și dezvoltarea realizărilor de pînă acum în viața satelor lor. În comuna Cobadin din regiunea Constanța, colectiviștii romîni, turci și tătari uniți azi într-o singură și puternică familie au dat cu încredere votul celor mai harnici și mai buni dintre ei, care au contribuit la înfrumusețarea comunei și s-au dovedit destoinici, neobosiți în inițiative și străduințe.

În acest început de primăvară, poporul patriei noastre a fost din nou chemat să-și spună cuvîntul și el și l-a spus răspicat, votînd cu încredere într-o atmosferă de mare entuziasm candidații Frontului Democrației Populare.

LA LEORDENI

Ora 6 dimineața. Secția de votare împodobită sărbătorește și-a deschis porțile. Primii alegători veniți să-și dea votul candidaților F.D.P. sînt cei 30 de bărbați și femei din cătunul Mățăoani, în frunte cu Tuța și Mielu Trică. Pășesc mîndri și liniștiți în sala de vot, în grup de cîte 6. Primesc buletinele, intră cu ele în cabinele de vot și le introduc apoi în urna așezată în mijlocul sălii.

Cu tot prăscăul de zăpadă, alegătorii vin mereu, de pe toate ulițele comunei. Iată o pereche: Marin și Flo-

Colectivista Florica Bălan din Leordeni, raionul Topoloveni, cu soțul ei, Marin, dînd votul candidaților F.D.P.

rica Bălan, cei mai proaspeți colectiviști din Leordeni. Intră voioși, avînd privirea ațintită asupra mesei unde stă președintele secției de votare și tovarășii lui.

Ei au ținut să vină dis-de-dimineață nu numai dintr-o datorie cetățenească, ci și din dragostea pe care o poartă candidaților Radu Trică, Ioana Pascaru, Zoe Bălan, Ilie Gheorghe și celorlalți, pe care îi știu că sînt oameni buni, cu rîvnă și pricepere pentru gospodărirea comunei. Ei știu că la realizări ca: electrificarea și radioficarea comunei se vor mai adăoga altele, căci deputații sfatului popular vor duce mai departe firul înfăptuirilor în folosul cetățenilor.

Despre alegerile din trecut Marin Bălan își aduce aminte că acestea erau făcute de clica jefuitorilor poporului. Țăranii nu se alegeau decît cu capetele sparte sau cu spinările bumbăcite de către „prietenii" politici ai lui „conu Jenică sau conu Nicu", amîndoi lupi îmbrăcați în piele de oaie, care își cunoșteau bine interesul. O lume însă care „și-a trăit traiul și și-a mîncat mălaiul".

Iată acum lumea cea adevărată — bărbați, femei, flăcăi și fete îmbrăcați în frumosul port muscelean — intrînd și ieșind bucuroși de la vot. Cine e tînărul care privește cu emoție buletinele de vot din mîna președintelui secției de votare? E muncitorul agricol din brigada a III-a de la gospodăria de stat din Leordeni, Florea Văduva. El votează pentru prima oară, cu gîndul la viața lui de acum care îi e dragă, cu încrederea că, dînd votul candidaților F.D.P., el votează pentru o viață tot mai bună, pentru pace.

Alături de secția de votare, în sala cea mare a școlii elementare, s-a încins o horă mare. Tinerețe și veselie.

Așa au fost alegerile de la Leordeni.

RADU SANDU

La secția de votare din Afumați

Cînd moș Cristache Saulea sosi în poarta secției de votare nr. 2, îl întîmpină venind dinspre [gos]podăria de stat un grup mare de [cî]te 50—60 de tineri și tinere.

Pe șoseaua principală a comunei [Af]umați, deși era numai ora 6 dimi[nea]ța, se și puteau vedea zeci și zeci [de] țărani muncitori — cea mai mare [par]te colectiviști și întovărășiți — în[drep]tîndu-se spre cele două secții de [vot]are instalate în localurile școlilor [ele]mentare.

O parte intrau aci, unde veniseră [mu]ncitorii gospodăriei de stat. Aceș[tia] își primeau buletinele și intrau în [cab]inele frumos împodobite cu crengu[țe] de brad, spre a vota. Ieșeau de [aco]lo veseli, cu buletinele împăturite [și] le introduceau în urnă.

Împreună cu tractoriștii Nedea Con[sta]ntin și Velicu Gh. se afla și unul [ne]gricios la față, cu ochi de viezure.

— Este tov. Voinea Constantin, [un]ul dintre candidații în alegeri, trac[tor]ist de-al nostru, îmi spune Velicu. [Tot] din gospodăria noastră este și [tov]. Ana Avesalon, șefa secției avico[lă], candidată regională.

Tînărul candidat din gospodăria de stat Afumați îmi vorbi cu mîndrie despre contribuția deputaților comunali la construcțiile de folosință obștească din comună.

— Avem acum casă de nașteri, o școală medie de 11 ani, un nou magazin universal al cooperativei — îmi spuse tov. Voinea. A fost extinsă rețeaua electrică aproape în 250 de case ale țăranilor muncitori. La toate acestea au ajutat cu sîrg deputații noștri.

...Către ora 14, votaseră în comuna Afumați din raionul Brănești 95 la sută dintre cetățeni. La căminul cultural — exact peste drum de secția de votare a comunei, se adunaseră zeci de țărani muncitori, pentru a lua parte la festivalul dat de un ansamblu artistic de la raion. Printre aceștia, am văzut și pe mulgătoarele și tractoriștii gospodăriei de stat. Și — cum ați și ghicit poate — împreună cu ei se afla și moș Cristache Saulea.

AL. RAICU

Pentru noi înfăptuiri

De obicei, duminica dimineața, sau în alte zile de sărbătoare, ulițele comunei Chiselet din [rai]onul Oltenița sînt aproape pustii. [Abi]a către ora prînzului prind viață. [În] ziua de 2 martie însă cei mai [mul]ți dintre chiseleteni s-au trezit [cu] noaptea în cap, s-au îmbrăcat cu [cel]e mai frumoase haine, s-au dichi[sit], au ieșit în uliță, s-au adunat în [gr]upuri, și au pornit spre cele două [se]cții de votare. Nu știu dacă între [mo]ș Culea D. Niculae, care poartă în [spi]nare 77 de ierni, și tînărul utemist [Gh]iță Nicolae, în vîrstă de numai 18 [an]i, a existat o înțelegere de cu sea[ră]. Fapt este că la ora la care s-a [de]schis secția de votare nr. 13 ei au [fo]st primii cetățeni care au introdus [bu]letinele în urnă.

Moș Culea și utemistul Ghiță Nicola[e], colectiviștii Cristea Mircea, Tepeliu Dumitru, Tihan Dumitru, Călin Ion, Petre Vetreneanu, întovărășiții Constantin D. Calciu, Alexandru Neguță ca și ceilalți locuitori ai comunei și-au dat cu toată încrederea votul candidaților F.D.P. Cei pe care i-au votat în ziua de 2 martie sînt oameni bine cunoscuți de ei. Zlate Nicolae, Iordan Dumitru, Iancu D. Gheorghe și Popa D. Nicolae, se bucură de stima și încrederea tuturor chiseletenilor. Dacă în comună s-au realizat în acești ani atîtea și atîtea, printre care un cămin cultural cu 11 încăperi, cu o sală de spectacole de 500 de locuri, aceasta se datorește desigur și grijii pe care aleșii poporului o poartă bunei gospodăriri și înfrumusețări a satului.

N. IANCU

In comuna Afumați

Hora mare a alegătorilor din comuna Afumați, regiunea București

Interviul nostru cu tovarășul Ing. E. ALEXE

adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii

REZULTATE ȘI PERSPECTIVE în zonarea producției agricole

ÎNTREBARE: De ce a fost necesară zonarea producției agricole?

RĂSPUNS: Zonarea producției agricole este una din cele mai importante acțiuni întreprinse în ultimul timp pentru ridicarea producției și productivității muncii din agricultură. Ea are drept scop să stabilească o repartiție rațională a fiecărei ramuri și culturi agricole pe teritoriul țării, ținînd seama de folosirea justă a condițiilor naturale, a resurselor de muncă și a mijloacelor de producție din fiecare zonă și unitate agricolă.

Pentru a se realiza acest obiectiv, este necesar să se cunoască în mod temeinic condițiile economice și naturale de pe întreg cuprinsul țării, care după cum se știe sînt foarte diferite de la regiune la regiune. Speciile de plante și animale au cerințele lor față de mediu. Aria lor de răspîndire ca și productivitatea lor este determinată de gradul în care își găsesc satisfăcute condițiile de viață. Pe de altă parte, nevoile economiei naționale cer să se păstreze o proporție obiectiv necesară între principalele ramuri de producție ca viticultura, pomicultura, creșterea animalelor și cultura plantelor de cîmp.

Factorii economici și cei naturali acționează în același timp și din îmbinarea lor a rezultat și rezultă un anumit profil al producției. În condițiile economiei capitaliste acest profil se stabilește în mod spontan și duce la o repartiție nerațională a producției pe teritoriu și la nevalorificarea tuturor resurselor existente.

În condițiile din țara noastră, prin transformarea socialistă a agriculturii și conducerea planificată a economiei, s-a creat posibilitatea ca repartizarea teritorială a ramurilor și culturilor agricole să fie un proces conștient și dirijat. Ea nu trebuie să se limiteze la stabilirea orientării de perspectivă a producției agricole, ci trebuie să elaboreze în același timp și măsurile ce trebuie luate pentru ca ipotezele de zonare să devină o realitate vie.

ÎNTREBARE: Am dori să cunoaștem ce rezultate au fost obținute în acțiunea de zonare?

RĂSPUNS: Lucrările de zonare a producției agricole s-au desfășurat în două etape. În cursul anului 1956 Academia R.P.R. a delimitat zonele de producție actuale și de perspectivă din fiecare regiune administrativă, pe baza unei metodici unitare, care a luat ca ipoteză de zonare producția agricolă în perspectiva anului 1960.

În etapa a doua, Ministerul Agriculturii și Silviculturii, împreună cu comitetele executive ale sfaturilor populare, au avut ca sarcină să adîncească acest studiu pînă la nivelul comunelor și să întocmească planul măsurilor ce trebuie luate în cadrul fiecărui raion pentru transformarea ipotezei de zonare în plan de măsuri. În acest scop s-a format în cadrul ministerului o Comisie Centrală, care a elaborat instrucțiunile necesare și a instruit tehnicienii desemnați de regiuni ca îndrumători raionali. Totodată, această comisie s-a îngrijit să asigure documentația necesară lucrărilor și în special baza topografică și a susținut operativ aceste lucrări printr-un îndrumător central în fiecare regiune.

Se poate afirma că majoritatea comitetelor executive au înțeles necesitatea și importanța acestei lucrări, care creează raioanelor și regiunilor o documentație științifică de mare utilitate practică. În acest sens pot fi date ca exemplu regiunile Pitești, București, Suceava, Constanța, Bacău și Galați care au organizat și sprijinit munca comisiilor regionale și raionale.

Nu peste tot însă treaba a mers la fel de bine. In regiunile Cluj și Stalin, de pildă, tovarășii ingineri Ion Lascu și Ion Mleșniță nu au dat atenția cuvenită acestei acțiuni în calitate de președinți ai comisiilor regionale de zonare. Ca urmare în regiunile sus amintite au putut fi profilate numai 33, respectiv 39 la sută, din comune.

În prezent în regiunile avansate se lucrează la închiderea studiului pe raion prin verificarea și coordonarea datelor culese de la comună.

ÎNTREBARE: Care sînt căile pentru punerea în practică a ipotezelor de zonare a producției agricole?

RĂSPUNS: Realizarea proporțiilor în producția agricolă a fiecărei zone se va face atît pe calea desfășurării planului de stat, cît și pe calea folosirii diferențiate a pîrghiilor economice care stau la dispoziția statului de democrație populară. Mă refer în special la politica de prețuri, achiziții și contractări care trebuie astfel condusă încît să contribuie la realizarea nivelului și producției necesare economiei naționale.

Elaborarea măsurilor corespunzătoare de ordin tehnic, organizatoric și economic este desigur o sarcină grea ce conduce la realizarea producției necesare în măsura în care se identifică în mod corect cauzele care determină o structură sau o repartiție

(Continuare în pag. 4-a)

Pe SCURT

● In 1957 au fost înființate 5 noi stațiuni de mașini și tractoare.

● S-au atribuit în același an agriculturii 4.142 tractoare, 3.490 pluguri de tractor, 2.995 semănători mecanice, 3.497 cultivatoare mecanice, 1.450 combine pentru păioase etc, toate produse în țara noastră.

● La sfîrșitul anului 1957 suprafața deținută de sectorul socialist a reprezentat 51 la sută din suprafața agricolă și 48 la sută din suprafața arabilă a țării.

Urmînd calea arătată de partid

Se împlinesc zilele acestea 9 ani de la istorica Rezoluție a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din 3—5 martie. In lumina învățăturii marxist-leniniste și ținînd seama de condițiile specifice ale țării noastre, Plenara C.C al P.M.R. a stabilit sarcinile partidului pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și pentru transformarea socialistă a agriculturii. Se știe că problema țărănească este o parte a problemei generale a dictaturii proletariatului și anume problema aliatului principal al clasei muncitoare.

Ca urmare a Hotărîrilor plenarei, în cei nouă ani s-au petrecut adînci transformări în viața satelor noastre. Urmînd îndemnul partidului, mase tot mai largi de țărani muncitori au intrat în gospodării agricole colective, cooperative agricole de producție și în alte forme de cooperare în producția agricolă. La scurt timp după plenară, pînă la sfîrșitul aceluiași an, primele 4.000 de familii de țărani cu gospodării mici și mijlocii, hotărîți să-și creeze o viață îndestulată și lipsită de griji, au format 56 de gospodării colective.

După 7 ani — la sfîrșitul anului 1957 — numărul gospodăriilor agricole colective a ajuns la 2.819, iar al întovărășirilor agricole la 11.440. Sectorul cooperatist al agriculturii noastre cuprinde în prezent 1.462.000 familii, ceea ce reprezintă peste 42 la sută din numărul gospodăriilor țărănești.

Anul 1957 va rămîne înscris ca anul în care s-a înfăptuit primul mare succes pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii, anul în care în prima regiune din țară, regiunea Constanța, agricultura a fost complet colectivizată. In restul țării, în regiunile Craiova și Iași, Timișoara și Stalin, București și Galați a fost cooperativizată agricultura a încă 30 de raioane.

Succesele obținute în transformarea socialistă a satului nu au venit de la sine. Ele sînt rezultatul unei intense munci de agitație politică de masă dusă neîntrerupt printre țăranii individuali, îndeosebi după cel de-al doilea Congres al Partidului.

In numeroasele consfătuiri ținute în regiuni cu președinții gospodăriilor agricole colective, cooperativelor agricole de producție și întovărășirilor agricole s-a subliniat cu putere ajutorul permanent pe care statul nostru democrat popular îl acordă țărănimii muncitoare. Cele peste 110.000 de mașini și utilaje agricole principale din care numai tractoare (fizice) peste 28.500 puse la dispoziția țăranilor muncitori, le fac acestora munca mai spornică, mai ușoară. Și aceasta într-o țară în care agricultura mai folosea încă în 1933 peste 25.000 pluguri de lemn.

Intărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective are o imensă însemnătate pentru lărgirea sectorului cooperatist-socialist al agriculturii. Dezvoltarea celor mai rentabile ramuri de producție — a cerealelor, a creșterii animalelor, viticulturii și pomiculturii — înființarea de ramuri anexe aducătoare de venituri, chezășuiesc prosperarea continuă a gospodăriilor colective și constituie cel mai puternic argument pentru atragerea a noi familii în gospodăria colectivă.

Pentru dezvoltarea corespunzător nevoilor a acestor ramuri o mare însemnătate o are o bună organizare a muncii. Colectiviștilor, ca buni gospodari, nu le poate fi indiferent dacă produsele se obțin la un preț mai scump sau mai ieftin.

(Continuare în pag. a 2-a)

OAMENI INIMOȘI

Februarie a adus și pe meleagurile Constanței zile cu soare și iz de primăvară. Natura a zîmbit, scuturîndu-și amorțeala, apoi vremea s-a schimbat brusc, cerul s-a mohorît și de sus, din înălțimi, a prins să cadă ploaie cu spic de zăpadă. Intr-o astfel de zi am ajuns în comuna Chirnogeni, din raionul Negru Vodă. E o comună mare, cu sute de familii, care muncesc laolaltă în gospodăria colectivă peste 5000 de hectare de pămînt.

Pe o așa vreme e bine de stat mai mult în casă, pe lîngă sobă. Dar în colectiva din Chirnogeni sînt multe lucruri de rînduit chiar și în asemenea zile, încît oamenii nu prea au timp de stat pe lîngă casă. Am plecat așa dar să-i caut pe la grădina de legume, pe la magazii, pe la atelierele gospodăriei. La ferma de animale am sosit tocmai în toiul unei însuflețite discuții cu caracter zootehnic. Doi oameni ce nu păreau a fi din partea locului țineau un adevărat curs cu colectiviștii în legătură cu felul în care trebuie alcătuită rația pentru animale. Am făcut cunoștință.

Sînt inginerul Victor Dobra, șef de lucrări la catedra de tractoare și mașini agricole de la Institutul „Nicolae Bălcescu" din București. Și colegul meu e tot de la institut.

— Îmi dați voie, s-a prezentat colegul tovarășului Dobra. Numele meu este Mihai Stănciulescu și sînt asistent la aceeași catedră.

— Sînteți de mult aici?

— Din decembrie, anul trecut.

I-am ascultat mult timp pe cei doi ingineri vorbind despre treburile gospodăriei. I-am văzut, în vreme ce povesteau, bucurîndu-se de fiecare din realizările colectiviștilor și necăjindu-se pentru lipsurile și greutățile ce există încă în această mare gospodărie colectivă în plină organizare.

Colectiviștii, la rîndul lor, au multă dragoste și prețuire pentru noii lor prieteni.

— Inimoși oameni, mi-a spus președintele gospodăriei. De-am avea în gospodăria noastră asemenea specialiști ne-ar da mîna să ne luăm la întrecere cu cele mai bune gospodării colective din regiune.

Intr-adevăr, în cele peste două luni de cînd se află la Chirnogeni, tovarășii Dobra și Stănciulescu au fost de un mare sprijin pentru colectiviști. I-au ajutat la întocmirea planului de producție, la organizarea brigăzilor, la buna rînduire a treburilor în fermele de animale, la revizuirea celor două autocamioane și a altor mașini pe care le are gospodăria. Iar cînd au văzut că nu izbutesc să mobilizeze pe unii dintre colectiviști numai cu îndemnul și sfatul, au început ei, cei dintîi să lucreze.

— Le-am propus colectiviștilor să facem niște boxe pentru porci și o platformă de gunoi, mi-a spus tov. Stănciulescu. La început oamenii se cam codeau. Dac-am văzut așa, am pus noi mîna pe unelte și ne-am apucat de treabă. A doua zi, toți cei de la ferme ne-au venit în ajutor.

La 15 februarie s-a încheiat perioada pentru care cele cîteva sute de specialiști au fost trimiși în regiunea Constanța. Cei mai mulți dintre ei s-au înapoiat la vechile lor locuri de muncă. Tovarășii Dobra și Stănciulescu au mai rămas. Au cerut și au obținut de la minister aprobarea să mai stea la Chirnogeni încă două-trei săptămîni pentru a termina cu bine treburile pe care le-au început. Așa-s oamenii inimoși. Cînd se apucă de un lucru nu se lasă pînă nu-l duc la bun sfîrșit.

VALENTIN BARBU

Cultura și viața

Literatura agricolă în R.P.R.

I. FODOR

În munca de pregătire a specialiștilor necesari agriculturii, de popularizare în masele largi ale țărănimii muncitoare a celor mai noi metode aplicate în agricultura țării noastre și a realizărilor din Uniunea Sovietică și din alte țări, era necesară editarea unui mare număr de cărți și reviste de specialitate. Înființată tocmai în acest scop, Editura Agro-Silvică de Stat a tipărit în cei aproape 5 ani de la înființare circa 1.500 titluri de cărți cu un tiraj total de peste 16.000.000 de exemplare. Cărțile editurii noastre se adresează inginerilor, studenților, tehnicienilor, cercetătorilor, cadrelor didactice, elevilor din școlile tehnice de maiștri și din școlile profesionale de ucenici, maselor largi de țărani muncitori, constituind un sprijin permanent în munca lor.

Ținînd seama că afișul de carte agricol și pliantul agricol au o deosebită importanță în lupta de transformare socialistă a agriculturii, în lupta pentru obținerea unor cantități mai mari de produse agricole la hectar, Editura Agro-Silvică a editat de la înființare și pînă în prezent peste 569 titluri de afișe și pliante într-un tiraj de aproape 21.000.000 exemplare. În cărțile, broșurile și afișele agricole destinate țărănimii muncitoare, au fost popularizate metodele semănatului în rînduri încrucișate la păioase și în pătrat la plantele prășitoare, folosirea îngrășămintelor granulate, combaterea buruienilor prin metode chimice, confecționarea și folosirea ghivecelor nutritive în cultura legumelor etc.

Popularizînd cele mai importante metode pentru obținerea unor cantități de cereale și produse agricole tot mai sporite, editura noastră se bucură de multă popularitate în rîndul țărănimii muncitoare și al tuturor celor ce lucrează în agricultură.

★

În editura noastră au apărut în acești ani numeroase cărți de o reală valoare științifică, elaborate de cei mai de seamă oameni de știință din agricultura țării, unele din ele primind înalta distincție a Premiului de Stat. Astfel „Pedologia Generală" de dr. Constantin Chiriță este un tratat de nivel superior; ea reprezintă o ediție amplificată a lucrării „Pedologia Generală și forestieră" apărută în anul 1952. Elaborată în spiritul ideilor noi ale pedologiei moderne, avînd la bază principialitatea școlii genetice a lui V.V. Dokuceaev și a teoriei biologic-evoluționiste a lui V. R. Viliams, lucrarea aplică aceste concepții condițiilor de solificare ale țării noastre, aduce o clasificație genetică a solurilor noastre pe linia acestor concepții precum și un bogat material de observații din teren asupra acestor soluri.

„Anatomia topografică a calului" este o lucrare în care colectivul de autori format din prof. dr. V. Gheție, conferențiar dr. E. Paștea și conf. dr. I. Riga reușește să dea o sinteză topografică preclinică atît de necesară activității pe teren. Nota de originalitate care ridică valoarea din punct de vedere didactic a lucrării constă în prezentarea regiunilor topografice în paralel cu regiunile descrise la „Studiul exteriorului animalelor domestice". De asemenea o noutate față de alte lucrări similare o constituie descrierea topografiei elementelor anatomice percepute la palpația rectală. Datorită ridicatei sale valori științifice, lucrarea a fost distinsă cu Premiul de Stat.

„Patologia medicală a animalelor domestice" — vol. I și II — este o lucrare care sintetizează cunoștințele științei medical-veterinare în acest domeniu, îmbogățită cu experiența clinică a autorului care a consacrat catedrei, laboratorului și sălii de consultații peste 20 de ani. Deși tratatul respectă schema clasică de prezentare, cartea profesorului Adameșteanu aduce o contribuție originală însemnată atît în ceea ce privește faptul clinic obiectiv cît și interpretarea lui.

Prin apariția tratatului de „Fitotehnie" vol. I de prof. N. Zamfirescu, Gh. Valuță și I. Velican, a fost umplut un gol de mult resimțit în literatura noastră agricolă. Lucrarea prezintă o deosebită valoare prin faptul că oglindește realizările științei și practicii agricole din țara noastră.

Tratatul de „Pomicultură" al prof. N. Constantinescu este de asemenea una din lucrările importante care au apărut în editura noastră. Autorul, care a acumulat o vastă experiență în decurs de 30 de ani de activitate, elaborează acest tratat răspunzînd necesităților de prim ordin în stadiul actual al pomiculturii. Prin aceasta se creează posibilitatea celor interesați să-și îmbogățească cultura profesională cu cunoștințe concrete și cît mai complete. Lucrarea cuprinde patru părți: cultura pomilor în R.P.R., bazele biologice a e pomiculturii, pepiniera de pomi, livada.

Aceeași importanță o prezintă — printre altele — lucrările: „Legumicultura" vol. I de prof. Maier și un colectiv, „Viticultura" de prof. Bulencea, „Microbiologia veterinară" vol. I și II de prof. Stamatin, „Agrochimia" de prof. Davidescu etc.

Editura Agro-Silvică de Stat a acordat o atenție deosebită și literaturii în limbile naționalităților conlocuitoare. Au apărut astfel 508 titluri de cărți în peste 1.200.000 exemplare, în limbile maghiară, germană și sîrbă.

Trăsătura caracteristică a cărților apărute în editura noastră constă în faptul că ele propagă concepția nouă în biologie, ultimele realizări în științele agricole și ideile transformării socialiste a agriculturii.

În Republica Populară Romînă, cartea slujește răspîndirii ideilor înaintate ale socialismului, ale umanismului comunist, învățîndu-ne să iubim și să slujim cu devotament poporul și să respectăm munca și cultura altor popoare. Acestui deziderat socotim că îi răspunde pe de-a-ntregul cartea agro-silvică.

Știați că...

...La un spital din Los Angelos (S.U.A.) s-au făcut primele încercări de a construi un ochi artificial-electronic? În urma unor cercetări îndelungate medicii au observat că la oamenii orbi celulele creierului chiar dacă nu sînt folosite timp îndelungat nu degenerează ca celulele mușchilor, ci dimpotrivă ele își mențin capacitatea de a reacționa. Este posibil, odată cu perfecționarea acestor cercetări, ca oamenii orbi să-și capete văzul cu ajutorul ochiului electronic. Ochiul artificial va putea să fie perfecționat ca și modelele radarului actual în miniatură sau televiziunii miniscule. Acest ochi nu va depăși dimensiunile unui nasture de mărime mijlocie și va fi ascuns în cadrul ochelarilor.

...În mările tropicale trăiește un soi de pește care pentru ca să coboare la adîncimi mari înghite însemnate cantități de apă? Cînd vrea sa iasă la suprafață, el elimină apa și își umple cavitățile cu aer. Cu aceste rezerve de aer peștele poate să reziste cîteva minute pe uscat. De remarcat că acest pește ciudat are ghimpi ca și aricii în loc de solzi.

...În Madagascar trăiește o pasăre gigantică, „Epiornis", al cărui ou are un volum de aproximativ 8 litri? Într-un astfel de ou pot încăpea 8 ouă de struți sau 140 ouă de găină.

...Suprafața cîmpurilor petrolifere din Sahara este egală cu cea a Franței, Elveției, Belgiei și Olandei luate la un loc? Pe măsură ce se extind suprafețele prospectate, perspectivele de folosire a Saharei cu o viitoare bază petroliferă devin tot mai mari, deși resursele ei nu pot fi încă evaluate.

...Vînătorii iugoslavi organizează vînători pentru prinderea iepurilor vii folosind niște plase speciale. Ei înșiră aceste plase în cîmp pe o distanță de 1—2 km, apoi scot cu ajutorul unor hăitași iepurii din culcușurile lor. Mai există și un alt procedeu: vînătorii se așează la o distanță de 15 m unul de altul, iar în mîini în loc de armă țin cîte un sac. Speriați de gălăgia hăitașilor, iepurii vin de-a dreptul în plasele vînătorilor. Pe piețele țărilor occidentale se plătește aproape 12 dolari pe un iepure viu, de unde se vede că vînătoarea fără împușcături nu este de loc de neglijat.

Eu am votat

Cu sufletul curat precum un vis,
Eu am votat și-s mulțumit de mine!
În votu-acest cu dragoste-am închis
Și intristări și bucurii senine,
Și gînduri pentru zilele ce vin
Și-a dorurilor caldă-nflorare
Cînd noaptea-și desfășoară valuri lin
Plecîndu-și ochii peste piept de zare,
Și-al cîmpului tumult nemărginit,
Lumina dimineții viorie
Și frumusețea care m-a vrăjit
Tulburătoare, sinceră, zglobie
Și gingășia florii de cais,
Și soarele arzînd peste coline!...
...Cu sufletul curat precum un vis
Eu am votat și-s mulțumit de mine!

SORIN COMANIȚA

Urmînd calea arătată de partid

(Urmare din pag. 1-a)

Lupta pentru un consum cît mai rațional de zile-muncă, buna organizare a lucrărilor ce li se încredințează, contribuie nemijlocit la întărirea economică a unității respective și deci, la creșterea veniturilor cuvenite colectiviștilor. Produse cît mai multe, la un preț de cost cît mai scăzut — aceasta trebuie să fie preocuparea tuturor membrilor unităților cooperatiste.

Sînt cunoscute pînă departe în restul țării gospodării colective ca cele din Lenauheim și Jimbolia, regiunea Timișoara, Plăiești și Iernut-Cluj, Berveni-Baia Mare, Hărman — reg. Stalin, Comana — Constanța și multe, foarte multe altele care prin hărnicia și priceperea membrilor lor au devenit unități înfloritoare, pilde vii pentru țăranii muncitori individuali, a foloaselor pe care le are munca în gospodăria agricolă socialistă.

Un prilej deosebit pentru lărgirea sectorului cooperatist al agriculturii îl oferă campaniile agricole. In timpul muncilor în cîmp, țăranii individuali văd cu proprii lor ochi că munca pe tarlale întinse, cu mijloace mecanizate, este mai ușoară, mai productivă decît pe bucăți mici de pămînt „late cît sare broasca", răzlețe. Tocmai în timpul acestor munci, în anul trecut, ca urmare a aplicării Hotărîrilor Congresului al II-lea al Partidului — cooperativizarea agriculturii regiunii Constanța și a altor raioane din țară, a luat un mare avînt.

Iată de ce este necesar ca acum în perioada muncilor agricole de primăvară care hotărăsc într-o măsură însemnată soarta recoltei, să se dea atenția cuvenită muncii de lămurire a țăranilor muncitori individuali de a păși cu încredere în gospodăria colectivă, cooperativa de producție sau întovărășire.

In același timp nu trebuie pierdut din vedere ajutorul de care au nevoie unitățile cooperatiste existente, îndeosebi cele nou înființate pentru executarea muncilor agricole și pentru dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor de producție aducătoare de venituri.

Ducînd neobosit muncă de cooperativizare a agriculturii, partidul atrage totodată atenția în modul cel mai categoric că trebuie respectat strict principiul liberului consimțămînt, condiție hotărîtoare pentru dezvoltarea puternică a unităților agricole cooperatiste.

Sprijinirea temeinică a unităților agricole cooperatiste, și, pe baza succeselor pe care le obțin, desfășurarea unei munci susținute pentru atragerea a tot mai mulți țărani muncitori în formele de cooperare în agricultură vor contribui la obținerea unor succese și mai mari pe calea arătată de partid în martie 1949.

O bibliotecă cu bogată activitate...

...este aceea din satul Ciulnița, raionul Topoloveni, unde există peste 3.000 volume. În fotografie, bibliotecara Fîntîneanu Gabriela sfătuindu-i pe moș Pleșea Florea și Toader Maria ce cărți noi să citească.

COLECTIVIȘTII ȘI ÎNTOVĂRĂȘIȚ[II]

în frunte la contractări

Intovărășiții contractează cereale

Adunarea generală a întovărășirii „Răscoala din 1907" din comuna Ciocani, raionul Bîrlad, a prevăzut în planul de producție pe 1958 valorificarea unor importante cantități de cereale cu unitățile comerciale de stat și cooperatiste. Astfel, la o recoltă planificată de 549.000 kg. de cereale, membrii întovărășirii au contractat cu I.R.A.C.-„Re[colta]" o cantitate de p[este] 50.000 kg boabe, și cooperativa din com[ună] o cantitate de 40[...] kilograme.

Gospodari vrednici

An de an, gospodăria colectivă „1907" din comuna Slobozia-Mîndra, raionul Turnu Măgurele, a obținut producții și venituri tot mai mari, atît în sectorul vegetal cît și în cel animal. În anul 1957, bunăoară, la grîu, porumb și floarea-soarelui a realizat o producție globală de peste 2.247 tone. Importante venituri au adus gospodăriei și cele 170 hectare plantate cu ricin, recoltă pe care valorificînd-o pe calea contractării cu statul, a încasat suma de 1.272.960 lei.

Cunoscînd foloasele contractării produselor, în acest an, gospodăria a mărit volumul contractărilor cu statul de 3—4 ori mai mult față de anul 1957, atît la grîu și secară, porumb cît și la floarea-soarelui. Astfel, de curînd, colectiviștii din Slobozia-Mîndra au încheiat contract cu I.C.S. „Recolta" pentru cantitatea de 100 tone floarea-soarelui, 355 tone grîu și secară, și 280 tone de porumb. De asemenea, ei au contractat cu O.R.A.C.A. 160 porci în greutate de de 120—160 kg și 36 de oi, iar cu D.C.A. și I.C.I.L. au contractat respectiv 550 kg lînă, 36.000 litri lapte de vacă și 26.000 litri lapte de oaie.

Un frumos exemplu au dat colectiviștii din comuna Slobozia-Mîndra și în ceea ce privește valorificarea pe calea achizițiilor a s[ur]plusului de produse [a]gricole. Astfel, cole[cti]viști ca Voicu Sita[...] Florea Sindilă și a[lții] au valorificat la coo[pe]rativa din comună [...] 1.500 kg porumb, c[um]părînd prin come[rț] de întîmpinare țigla [de] care au nevoie pen[tru] acoperișul caselor [ce] și-au construit. De [a]semenea, colectiviști[i] Voicu Mitrică, Tra[...] Tudorache, Flo[...] Geampalia, Tudor [...]că, Ion Bleagă și m[ulți] alții au valorificat c[îte] 300—500 kg grîu [și] porumb, iar cu ba[nii] luați și-au cumpă[rat] diferite mărfuri de [la] cooperativă.

N. COSTACHE

Fapte demne de laudă

Cooperativele de consum din raionul Alexandria au întîmpinat alegerile de deputați în sfaturile populare printr-o susținută muncă de achiziționare de produse agro-alimentare. Astfel, de la începutul anului și pînă în prezent ele au achiziționat o cantitate de 3.511 tone porumb, 1.056 kg carne de pasăre și 203.025 bucăți ouă, îndeplinind planul trimestrial la aceste produse în proporție de 100,3 la sută, 105 la sută și respectiv 81 la sută. Fruntașe în munca de achiziționarea porumbului sînt cooperativele de consum din comu[ne]le Furculești, St[...]băneasa și Țigă[nești] care au achiziți[onat] între 450—500 tone porumb fiecare, iar privința achizițiilor [de] păsări cooperativele [...] Plosca și Atîrnați c[are] și-au realizat planul [în] procent de 320 la s[ută] și respectiv 170 la su[tă].

E BINE SĂ ȘTIM

Ce foloase avem din creșterea iepurilor de casă

Creșterea iepurilor de casă este o îndeletnicire puțin cunoscută în țara noastră. In țările vecine și prietene U.R.S.S., R. P. Ungară, R. D. Germană etc., creșterea iepurilor de casă se bucură de multă atenție. Și pe bună dreptate. De la iepurii de casă se obțin, cu cheltuieli și eforturi mici, produse valoroase ce pot fi folosite atît în gospodărie cît și în industria alimentară, textilă, de pielărie etc.

Principalul produs al iepurilor de casă este carnea. Aceasta este hrănitoare, conținînd un procent de albumine egal cu acela al cărnii de pasăre (vezi tabelul).

CONȚINUT ÎN ALBUMINA	
CARNE DE VACĂ	20%
CARNE DE VIȚEL	18%
CARNE DE PORC	17%
CARNE DE PASĂRE	21%
CARNE DE IEPURE	21%
OUL DE PASARE	14%
LAPTE DE VACĂ	4%

La gust, carnea iepurilor de casă se aseamănă mult cu carnea de curcan. In gospodăria personală din carnea iepurilor se pot prepara o serie întreagă de mîncăruri foarte gustoase. Surplusul de carne poate ușor fi valorificat (se poate contracta creșterea iepurilor de casă în baza H.C.M. nr. 61/27 ianuarie 1958) întrucît este cerută de clinici, cantine, restaurante, fabricile de mezeluri etc. De asemenea, poate fi livrată pentru export deoarece țările din vestul Europei manifestă mult interes pentru carnea proaspătă și pentru conservele din carnea iepurilor de casă.

Blănița cît și părul iepurilor „Angora", constituie materii prime de mare valoare și cu nenumărate întrebuințări și perspective în industria ușoară. Din pieile de iepuri prelucrate se pot confecționa haine pentru femei și copii, misade, gulere, manșoane, se pot face căptușeli de blană pentru mănuși și încălțăminte de iarnă etc. Părul iepurilor de casă este căutat la fabricarea pălăriilor, iar lîna (Angora) este folosită în amestec cu lîna de oaie în industria de tricotaje și la fabricarea stofelor fine.

Creșterea iepurilor de casă nu este numai folositoare, ci poate aduce importante venituri bănești gospodăriilor. Astfel, dacă o familie își începe crescătoria cu 10 iepuroaice și 2 iepuri apți pentru prăsilă, de la aceștia obține în decurs de un an circa 150 de iepurași. Familia sus amintită (să presupunem că se compune din 5 persoane) a scăpat deci pentru tot anul de grija aprovizionării cu carne, iar prin vînzarea pieilor către organele colectoare ale statului încasează cel puțin 450—500 lei pentru cele 150 de piei (1 piele de iepure calitatea I se cumpără de către D.C.A. cu 8 lei bucata, iar o piele de calitatea a II-a cu 4 lei bucata).

Dacă familia respectivă ar sacrifica pentru consum în cursul primului an de creștere a iepurilor de casă nu mai mult de 80 de capete, ar dobîndi de la aceștia în medie cca 300—350 kg. în felul acesta și-ar asigura o bună parte din necesarul de carne, rămînîndu-i pentru reproducție și vînzarea animalelor pentru prăsilă 70 de iepuri din tineret. Dacă ar contracta și ar vinde statului surplusul de circa 80 iepu[ri] de casă dobîndiți prin reproduce[re] chiar în primul an de creștere, cr[es]cătorul ar realiza venituri și n[u] mari. Un iepure ajuns la maturita[te] dintr-o rasă aptă pentru carne, c[în]tărește în medie 3,5—4,5 kg. gre[u]tate vie. 80 iepuri x 4 kg x circa [...] lei/kg = 2.560 lei.

Din acest calcul sumar rezultă [că] un contractant poate livra în decu[rs] de 1 an de la primirea materialul[ui] de prăsilă (dacă a început crescă[to]ria cu 10 iepuroaice și 2 iepur[i]) circa 300—320 kg greutate vie, deci, încasa suma de 2.560 lei.

Pentru a avea o imagine a ren[ta]bilității acestei îndeletniciri este n[e]cesar să vedem ce investiții sînt n[e]cesare la începerea crescătoriei. U[n] iepure apt pentru prăsilă costă cir[ca] 50—70 lei bucata (depinde de sur[sa] de aprovizionare). Un coteț simp[lu] țărănesc, conform modelului de m[ai] jos, compus din 5 corpuri necesi[tă] cel mult 200 cmc de cherestea și 2[...] m plasă de sîrmă cu ochiuri dese [de] 1 cm., conform modelului de mai jo[s].

Materialul lemnos și sîrma cos[tă] maximum 200 lei. Pentru iepur[ii] masculi este nevoie să se facă [un] corp de coteț

In caz că în timpul anului crescă[to]rul vrea să dubleze materialu[l] pentru prăsilă și să aibă loc pentr[u] 24 de animale de reproducție, va în[vesti] pentru cotețe în total circ[a] 1.000 lei (la prețul de cumpărare c[u] amănuntul) Cheltuiala aceasta poat[e] fi însă redusă în funcție de chib[zuința] gospodarului.

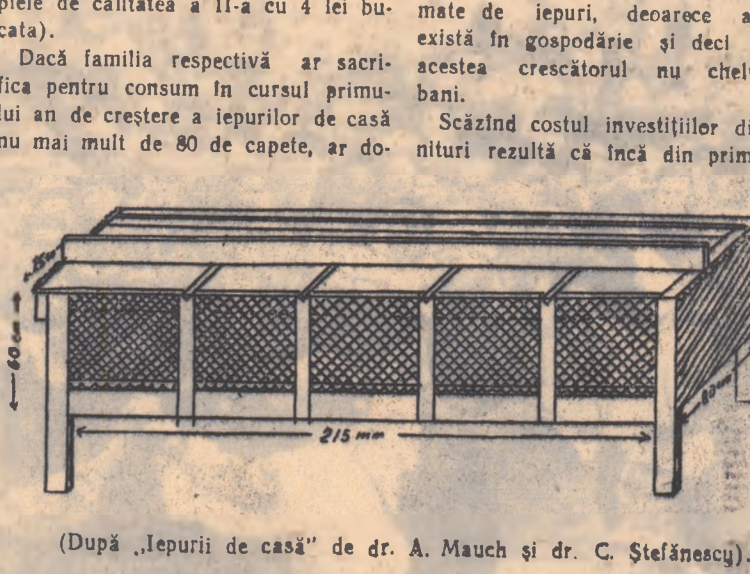
Pentru tineret nu este nevoie de [un] coteț de fiecare animal, aceștia pîn[ă] la vîrsta de 3—4 luni pot fi ținu[ți] în comun în grădina de iepuri.

In calculele de mai sus nu s-[a] inclus valoarea alimentelor consu[mate] de iepuri, deoarece aceste[a] există în gospodărie și deci pentr[u] acestea crescătorul nu cheltuieșt[e] bani.

Scăzînd costul investițiilor din v[e]nituri rezultă că încă din primul a[n] de creștere a iepurilor de casă, aceasta îndeletnicire este rentabilă.

Binențeles, întreținerea adecvată începe de abia după al 2-lea an de creștere a iepurilor de casă, cînd cheltuielile sînt mai puține,

DR. FRANCIS KAPPEL

(După „Iepurii de casă" de dr. A. Mauch și dr. C. Ștefănescu).

SATIRA și UMOR

Făgăduiala ursului

**Tot colindînd pădurea astă-vară,
Mă rog, cu cîte-o trebușoară,
Jupînul Urs pe unde a trecut
Multe, de toate a văzut,
Cu multe-nvățăminte s-a ales
Și a-nțeles
Că s-a schimbat de-a binelea pădurea
Lîngă bîrlogul lui și-aiurea,
Fiindcă în pădure a ajuns
Lumina-nvățăturii de-a pătruns.**

**Drept care Ursul, ca un înțelept,
Și-a zis, bătîndu-se cu laba-n piept:
„La iarnă, cînd nu-i zor și-alergătură,
Mă pun și eu pe-nvățătură".**

**Dar iarna a venit, și dumnealui,
Dealtfel somnoros cum altul nu-i,
S-a și suit îndată pe „cuptor",
Zicîndu-și îngăduitor:
„Nu văd, cînd mă gîndesc, pricina
Să-mi stric eu somnul și hodina.
La urma urmei, bunăoară,
M-apuc să-nvăț la primăvară".**

**Acum să nu vă-nchipuiți —
Cum cred că poate bănuiți —
Că Ursul și-a ținut făgăduiala
Cînd primăvara și-a țesut beteala.
Căci chibzuind — e Ursul chibzuit! —
Că încă bine nu s-a dezmorțit
Din somnul iernii cel adînc și greu,
El, aplicînd același procedeu,
A amînat a nu știu cîta oară
Învățătura pe la... vară.**

**Eu zic: halal de-așa făgăduială!
Vezi, de-aia n-are Ursul coadă...**

IGOR BLOCK

Hronic nou despre năravuri vechi

Slobod grai, cu rîs și jale în cuvinte, nălța-voi astăzi către tine, cetitorule!

Spune hronicul de la sfîrșitul veacului trecut că, la marginea de soare-apune a cetății lui Bucur, fost-au două ocine mari — adică moșii — cu grădini de legume și bostană. Una a primarului Fleva, alta a preanecinstitului dar de cer dăruitului domn Velesco. La hotărnicia dintre cele două grădini crescut-a un dovleac uriaș. Vrejul începea de pe ocina lui Fleva. Dovleacul crescuse însă pe cea a lui Velesco. Giudecă tu cetitorule, cu înțeleptul tău giudeț, al cui era dovleacul? Fleva și Velesco s-au preumblat pe la giudecăți doi ani încheiați, pînă ce dovleacul nerumpt din vrej putrezit-a pe cel pămîntean pămînt.

Asemuire mare este între această necugetată faptă și cea a luminatelor fețe care cîrmuiesc ocina — adică gospodăria de stat — din Curtișoara.

Fost-au într-aceste zile cînd pre umerii munților dospesc zăpezile la secția „2 Martie" a ocinei de stat Curtișoara vreo 30 tone de păpușoi lăsat pierzaniei. Și păpușoiul acesta s-a supărat foarte și în grabă s-a aprins ca omul la mînie.

Pre dumneaei, înscăunata vel-vornicească — adică șefa de secție — Maria Trică au cuprins-o atunci grija însă nu de soarta păpușoiului ci de soarta ei, fiindcă știa ce-o așteaptă la giudecata naltei stăpîniri. Și plină de grijă cum erea nu s-a grăbit să trimeată aprozii — adică responsabilii de sectoare — ca să adune oamenii să stingă focul ce mistuia inima porumbului, ci a chemat norodul la mare sfat, adică la ședință.

Vorovit-a vel-vornica dirept — adică just — despre viața și petrecerea păpușoiului — ori mai bine spus despre problema porumbului ce se strica în pătule. Vorovit-au apoi și aprozii și încheiatu-s-a plăsmuire de voroavă — adică proces-verbal — care glăsuia că vinovat nu-i nimeni din secție, ci vina mare o poartă cerul ăl de sus, care nu face parte din această secție. Și-au mai zis că puțină vină are și secția vecină Oporelu, care neavînd unde să pună recolta bogată de porumb a dat 30 de tone în păstrare la secția „2 Martie".

Iară dumnealui velvornicul de la Oporelu făcut-au și el mare sfat și încheiat-au plăsmuire de voroavă că ceilalți de la „2 Martie" sînt vinovați de pierzanie.

Și cu cît dînșii se tot gîlceveau și schimbau bucoavne — adică adrese ca să afle vinovatul — păpușoiul, încins, s-a stricat nestingherit de nimeni. Și într-o zi a prins a slobozi din pătule fum negru, înecăcios.

Urnitu-s-a atunci din prea înteptenatul său scaun Marele Vornic — directorul gospodăriei de stat Curtișoara — carele Vanica se chema. Pus-a 2 cai aprigi la caleașcă și din goana lor inspectă toată secția „2 Martie". A ascultat jeluirea păpușoiului ce ardea în flăcările iadului, apoi a grăit către norod:

— Vai celor învinși! Sau cum s-ar spune „vinovații vor fi pedepsiți!" „Vom trage la răspundere pe inginerul șef!" Și a plecat.

Către amurg sosit-a altă caleașcă. Înscăunatul inginer șef Ștefan Nicolae grăit-a și el către norod:

— Vai celor vinovați! Tragem la răspundere pe șefa secției!

Și tocmit-a proces-verbal de constatare, apoi zbură ca vîntul.

Și rămas-a doar vel-vornica cu jalea ei și cu durerea, că nu mai are și ea pe cine să tragă la răspundere.

Și zic eu, cronicarul, că mai de folos decît să încheie plăsmuire de voroavă pentru a se trage la răspundere unul pre altul, mai bine ar pune aprozii să aleagă porumbul cel rău de cel bun, pînă ce nu se strică tot. Și încă mai trebuie să s-aleagă la Curtișoara oamenii cei buni de cei răi și obișnuințele vechi și păcătoase de cele noi și bune.

Iară cei ce de năravuri vechi nu pot fi dezlipiți, descăunați să fie cu totul!

GOJA CRONICARUL

(după o corespondență de VALERIU DOMBROVSCHI)

O hotărîre înțeleaptă

„A sărăcit pămîntul", „avem pămînt prost" — de cîte ori nu am auzit aceste cuvinte spuse de unii săteni puțin gospodari și menite să justifice recoltele mici pe care ei le obțin. Netemeinicia unor asemenea păreri a fost nu o dată dovedită. Au dovedit-o cel mai bine țăranii muncitori harnici, grijulii de starea pămîntului pe care îl muncesc și de la care pretind cît mai mult.

Președintele gospodăriei colective din Teocul de Jos, regiunea Cluj, tovarășul Pop Gheorghe, nu ascunde că au fost și la ei cîțiva colectiviști care se văitau: „de pe dealurile noastre n-om scoate nici sămînța, dar mi-te cereale în plus".

Le-a răspuns marea majoritate a membrilor gospodăriei: „Trebuie să scoatem".

Și au scos. Cum? Teren destul de mult: 742 de ha. Îngrășăminte chimice, deocamdată prea puține. Gunoi de grajd de la animalele gospodăriei, ceva mai mult, dar nici pe departe atît cît trebuia. Din aceste discuții a izvorît o propunere înțeleaptă, plină de învățăminte și pentru alte gospodării colective.

La înființarea gospodăriei, doar 9 membri aveau în proprietate personală cîte o vacă. Acum în ogrăzile a 137 de colectiviști din cei 143 se găsesc o vacă și 1—2 capete tineret taurin. Este și aceasta o dovadă a creșterii puterii economice a membrilor gospodăriei.

„Bălegarul este aur" — circulă prin partea locului o zicală plină de înțelepciune. Oricît ai îngrășa plantele cultivate în lotul individual, mult din acest „aur" tot se pierde. Paguba ar fi prea mare. Ținînd seama de acest lucru, în adunarea generală colectiviștii au hotărît să contribuie la fondul de îngrășăminte al gospodăriei cu cîte 5.000 kg bălegar de la fiecare vită mare și cu cîte 2.500 kg bălegar de la fiecare animal tînăr din cele pe care le au în proprietate personală. Gunoiul se ridică cu atelajele gospodăriei, atunci cînd se apreciază că este bine dospit.

Nu a fost o întîmplare că gospodăria a scos în 1957 de pe pămîntul „prost" aproape 2.000 kg grîu.

Chibzuința și priceperea și-au spus cuvîntul.

M. IORDACHE

Munca în comun — Bună stare

Acum doi ani, în comuna Hîrtiești, raionul Muscel, a luat ființă întovărășirea agro-zootehnică „Dezrobirea". Pe drumul nou pășeau 51 de familii, care au strîns laolaltă 42 de ha teren arabil, fînețe, plantații cu pomi și 92 oi. Atîta aveau la început. Și mai aveau hotărîrea de a munci fără preget pentru înflorirea întovărășirii și ridicarea bunei lor stări.

De la început, membrii întovărășirii din Hîrtiești au înțeles să facă două lucruri importante, care de altfel sînt chezășia succesului: să execute în comun majoritatea muncilor și să creeze un fond obștesc cît mai mare. În primul an fondul obștesc s-a ridicat la suma de 60.000 lei și provenea din taxele de înscriere, din alocarea unei sume de 3 la sută din veniturile realizate, precum și o cotă din producția vegetală și animală.

Întovărășirea avea nevoie de multe lucruri. Trebuia o căruță cu cai, oile trebuiau adăpostite, furajele însilozate. Rezolvarea a fost găsită: au valorificat o parte din fructe, țuică și produse animale, iar din banii obținuți au cumpărat căruța și caii, au ridicat un saivan pentru 300 capete și un siloz de 20 tone. Folosind creditele acordate de stat, anul trecut întovărășiții au plantat pomi fructiferi pe o suprafață de 25 ha. Întovărășiții au de gînd ca în acest an să mărească suprafața plantată cu pomi.

De la înființare și pînă acum, muncile au fost executate în comun. Din toți membrii întovărășirii s-a format o brigadă avînd în frunte pe președintele întovărășirii, Ion Crețu. Brigada a executat la timp și în bune condiții lucrările de întreținere a pomilor și a culturilor. Rezultatele obținute au fost bune: 3.000 kg. porumb la ha, 18 kg prune la pom, 2 kg lînă și 50 litri lapte pe cap de oaie. Anul acesta întovărășiții vor crește 20 viței, 20 de porci și vor cumpăra 20 de vaci de lapte. Nu este de mirare deci că și-au planificat ca fondul obștesc să ajungă la sfîrșitul anului 1958 la suma de 100.000 lei.

Faptul că producția obținută a fost cu sute de kilograme mai mare decît a individualilor și că veniturile împărțite întovărășiților (40 la sută după pămînt și 60 la sută după muncă) au fost mari a făcut să crească numărul celor înscriși în întovărășire. Astfel, la începutul acestui an, întovărășirea avea 122 de familii. Suprafața de teren arabil, pășuni și livezi a ajuns la 79 ha, iar numărul oilor la 152.

Harnicii întovărășiți din Hîrtiești sînt hotărîți ca nici în acest an să nu se lase mai prejos, să obțină succese și mai mari.

N. TEODORESCU
din secția agrară a Comitetului regional de partid Pitești

PRIMĂVARA pe ogoarele patriei

Lucrări în livadă

La gospodăria de stat Florești, regiunea Galați, se execută în prezent în livezi și tăiatul pomilor.

In fotografie: muncitorii Pelcer Stanislav și Frij Gheorghe lucrînd într-una din livezile secției I.

Din scrisorile corespondenților voluntari

În întreaga țară se desfășoară din plin muncile de pregătire a campaniei agricole de primăvară. Despre felul cum se pregătesc producătorii agricoli pentru a executa însămînțările la timp și în bune condiții agrotehnice primim zilnic vești de la corespondenții noștri. Astfel, tov. Mihai Goth ne scrie că în raionul Carei, regiunea Baia Mare, au fost gunoite pînă acum cîteva zile 1.500 ha cu peste 30.000 tone gunoi de grajd la ha. De asemenea, s-au trimis la Laboratorul pentru controlul semințelor din Satu Mare peste 70 probe de semințe de orz, ovăz, sfeclă furajeră, trifoi, lucernă, din gospodăriile colective și întovărășirile agricole. Totodată, s-au luat măsuri pentru a se asigura schimbarea întregii cantități de sămînță de porumb din gospodăriile colective și întovărășiri cu sămînță de porumb dublu hibrid.

Și întovărășiții din satul Giuluș, comuna Lăscud, regiunea Stalin — ne scrie tov. Aurel Șeulean — dau atenția cuvenită asigurării unei semințe de bună calitate. În acest scop ei au început curățatul semințelor de ovăz, lucernă și trifoi, din care vor trimite — pînă la sfîrșitul lunii februarie — probe la Laboratorul regional pentru controlul semințelor.

Intense pregătiri pentru campania agricolă de primăvară se fac și în raionul Sibiu. După cum ne informează în scrisoarea sa tov. Paul Pintea colectiviști și țărani muncitori cu gospodării individuale din comunele Ocna Sibiului, Porcești, Top rcea etc. au revizuit și reparat toate plugurile, grapele și mașinile de semănat. De asemenea, au fost transportate pe cîmp mii de tone de gunoi de grajd. Numai colectiviștii din satul Daia, comuna Cașolț, bunăoară, au gunoit, pînă acum cîteva zile, o suprafață de 110 ha, pe care o vor cultiva cu porumb și cartofi. Totodată harnicii colectiviști au reparat 400 m. p. tocuri de răsadnițe și au confecționat 100 m. p. tocuri noi. La fel și colectiviștii din comunele Șelimbăr, Cristian, Tălmaciu etc. și-au reparat inventarul gradinăresc, iar cei din Slimnic au construit răsadnițe noi.

In multe părți muncile în cîmp au și început. Așa de exemplu colectiviștii și întovărășiții din comuna Sprîncenata, regiunea Pitești, au început arăturile de primăvară — ne anunță tov. Alexandru Constantinescu.

De asemenea, profitînd de timpul prielnic — ne scrie tov. Tache Vasilache — producătorii agricoli din comunele Cîndești, Borlești, Rediu și Costișa, raionul Buhuși, au ieșit la arat. Astfel, C. Brînzache, D. Bujor, I. Gîrbea, din Cîndești au arat fiecare între 0,80—0,62 ha. Exemplul lor a fost urmat și de V. Gîrbea, Gh. Asmarandei și alții.

Brigadierul Gh. Manea din gospodăria colectivă „Filimon Sîrbu" comuna Vadu - Săpat, raionul Mizil, ne anunță că au și însămînțat 5 ha cu orz de primăvară, iar tov. Puiu C. Alexandru ne spune într-o scrisoare că pe lotul zootehnic al sfatului popular din comuna Petrești, raionul Bacău, au fost însămînțate de curînd 7 ha cu orz.

Membrii gospodăriei agricole colective „23 August" din comuna Tg. Vechi, regiunea Ploești — ne scrie corespondentul nostru Ion Păun — au însămînțat, pînă acum cîteva zile, 7 ha cu mazăre și 12 ha cu floarea-soarelui. În prezent ei pregătesc terenul pentru însămînțarea ovăzului și a borceagului.

„Pentru 1000 de hantri"

Scurt, concret, mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat Jegălia din regiunea Constanța au scris cu litere mari pe tractoarele cu care au început lucrările agricole de primăvară: „Pentru 1.000 de hantri". O lozincă, un îndemn, dar și un program de lucru în perspectivă, pe care depășirile zilnice de 20—25 la sută ale normei zilnice obținute de tractoriști ca Ion Grigore, Vlad Radu și alții arată că aceștia sînt hotărîți să-l traducă în viață.

Sîntem la începutul campaniei agricole de primăvară. In fața gospodăriilor agricole de stat stau sarcini noi, deosebit de importante. In anul 1958, ele vor trebui să obțină producții sporite la hectar la toate culturile, și în special la grîu și porumb. In realizarea acestor sarcini agrotehnica și mijloacele mecanizate au un rol hotărîtor. De aceea, considerăm că inițiativa mecanizatorilor de la gospodăria agricolă de stat Jegălia ar trebui extinsă în toate unitățile. Nu sînt de aceeași părere și comitetele sindicale și conducerile gospodăriilor? Dacă da, atunci le dorim succes în acțiunile ce le vor întreprinde și așteptăm cît mai multe vești pe această temă.

Au recoltat 4.500 snopi de stuf necesari pentru construcții

Pentru anul acesta, gospodăria agricolă colectivă din Făcăieni, regiunea Constanța, a prevăzut construirea a 4 grajduri noi pentru vite, a unei magazii de cereale și a unei remize pentru unelte agricole.

La ridicarea acestor clădiri noi, colectiviștii vor folosi cea mai ieftină materie primă — stuful. De pe acum, membrii colectiviști din Făcăieni au recoltat din baltă o cantitate de 4.500 snopi de stuf.

CONSTANTIN FRÎNCU
corespondent

Insemnate izvoare de venituri

Cobadinul, o comună ca multe altele din stepa dobrogeană. Sutele de case noi clădite de colectiviști, lumina electrică, belșugul din casele oamenilor, vorbesc îndeajuns despre viața cu adevărat nouă din acest sat. Și atunci pe bună dreptate omul poate să-și pună întrebarea: cum de au fost cu putință astfel de transformări? Răspunsul ți-l poate da orice colectivist. Să-l ascultăm însă pe tov. Sabri Emurla, președintele gospodăriei colective din Cobadin.

„Cînd cu 7 ani de zile în urmă (25 martie 1951) în comuna noastră a luat ființă gospodăria colectivă, cele 196 familii care-și adunaseră laolaltă 1.392 ha teren nici experiență destulă nu aveau și nici prea bogate nu erau. Că greutăți se iveau destule, nu-i lucru de mirare. Ajutați de partid și de stat am reușit să punem treaba pe roate, astfel că gospodăria noastră a mers tot înainte.

Am construit 4 grajduri pentru animale de muncă, un grajd pentru 50 de vaci, o maternitate pentru 50 de scroafe, un saivan de 1.000 de oi și 3 magazii de cereale cu o capacitate de 160 de vagoane, am înființat ateliere de lemnărie și fierărie ș.a.m.d. La sfîrșitul anului trecut fondul de bază s-a ridicat la 2.238.879 lei.

Pentru nevoile gospodăriei de zi cu zi, pentru a împărți colectiviștilor avansuri aveam nevoie de bani cît mai mulți, de venituri bănești mari. Experiența anilor trecuți ne arătase cum putem să obținem acești bani: dezvoltînd creșterea animalelor și legumicultura, înființînd întreprinderi anexe și obținînd producții mari. De aceea anul trecut am crescut 116 taurine, 1.176 oi, 56 scroafe, 110 stupi etc. Am creat o grădină de legume de 30 ha, precum și ateliere de lemnărie și fierărie care lucrează atît pentru nevoile gospodăriei cît și ale colectiviștilor. Folosirea la maximum a posibilităților existente în gospodărie, dezvoltarea ei multilaterală au dat rezultatele așteptate. În casa gospodăriei au intrat în total anul trecut peste 1.700.000 lei.

Trebuie să spun însă că numai dezvoltarea multilaterală a gospodăriei nu este de ajuns. Poți să crești animale cît de multe, să extinzi grădina de legume și cultura plantelor, dacă nu obții însă și producții bune la hectar sau pe cap de animal mare lucru nu realizezi. De aceea noi am căutat să lucrăm cît mai bine pămîntul, să îngrijim și să furajăm bine animalele.

Semințe selecționate, îngrășăminte chimice și naturale, ogoare de toamnă, într-un cuvînt măsurile agrotehnice au devenit lucruri cunoscute și aplicate de toți colectiviștii, pe scară tot mai largă. Trebuie să spun că un sprijin serios în executarea la timp și bine a diferitelor lucrări am primit din partea S.M.T.-ului Cobadin, care ne execută mecanizat 95 la sută din arături, 100 la sută semănat, secerat și treierat, prășitul mecanic la porumb și floarea-soarelui etc. Și cum era și de așteptat rezultatele au fost bune: am obținut în medie la ha 1.200 kg grîu, 3056 kg porumb boabe, 1.755 kg orz, 1.794 kg ovăz, 14.846 kg ceapă, peste 15.000 kg roșii etc.

Rezultate bune am obținut și în sectorul zootehnic. 46 litri lapte și 2,450 kg lînă la fiecare oaie, 1.340 litri lapte de la fiecare vacă furajată plus laptele dat la vițel, 500 purcei înțărcați de la 35 de scroafe etc.

Ce au însemnat aceste producții bune obținute? În primul rînd am putut vinde statului, în condiții avantajoase, mari cantități de cereale, legume și produse zootehnice, care ne-au adus venituri mari. În al doilea rînd, pentru ziua-muncă făcută de colectiviști s-au putut împărți 5 kg de grîu, 8 kg porumb știuleți, 1 kg orz, 1 kg ovăz, 0,700 kg floarea-soarelui și multe alte produse, precum și 7 lei.

Iată în cîteva cuvinte ce am făcut noi pentru a obține venituri bănești mari, care este secretul schimbărilor petrecute în viața oamenilor, a satului".

VASILE ATANASE

UN ÎNCEPUT PROMIȚĂTOR

Gospodăria agricolă de stat Rîmnic din raionul Istria și-a depășit în anul 1957 planul de livrare la laptele de vacă cu 90 de procente. Pentru a nu se desminți, colectivul acestei unități s-a străduit să obțină rezultate bune și în acest an. Astfel, în primele două luni s-a predat peste plan cantitatea de 2000 litri lapte.

Explicația succeselor pe care a început să le înregistreze gospodăria agricolă de stat Rîmnic în ultima vreme în sectorul zootehnic este foarte simplă. Prin asigurarea furajelor necesare, animalele au avut hrană suficientă, variată și la timp. Totodată, sub conducerea brigadierului Ivan Stancu, îngrijitorii au depus mai multă stăruință în aplicarea metodelor înaintate de îngrijire, hrănire și igienă, ceea ce a menținut animalele în perfectă stare de sănătate.

La combinatul 30 „Decembrie"

La combinatul „30 Decembrie" din raionul Vidra se desfășoară o activitate deosebit de intensă. Numai în ultimele zile au fost scoși din clocitoarele acestui combinat peste 4.000 de pui.

În clișeu: muncitoarea Petrina Gheorghe cîntărind puii.

Cînd timpul bun nu este folosit

Marți 25 februarie. Vreme frumoasă, însorită. Timp bun de lucru la cîmp, pe ogoare. Dar la gospodăria de stat din Buciumeni și la cea din Negoești, raionul Oltenița, — gospodării înființate recent prin dezarondare — nu lucra nici unul din cele 27 de tractoare. Iar în atelierul mecanic al gospodăriei de stat Buciumeni se mai aflau chiar în reparație încă 2 tractoare I.A.R.

— E terenul cam umed și d-aia n-am scos tractoarele, mi-a spus șeful de atelier, Gh. Dragnea.

Bine, întrebăm noi, dacă după ultima zăpadă terenul este într-adevăr umed, încît tractoarele nu pot fi folosite, de ce nu au fost scoase atelajele, așa cum s-a procedat la alte gospodării.

In aceleași comune unde sînt secțiile acestor noi gospodării de stat, colectiviștii și întovărășiții totuși lucrau, străduindu-se să folosească din plin fiecare ceas bun de lucru.

Nu știu oare tovarășii agronomi șefi ai celor două noi unități agricole de stat că sporurile de recoltă pe care voim să le dobîndim sînt în funcție, în mare măsură, de executarea însămînțărilor cît mai de timpuriu?

AL. ION

La dezgropatul viei

Timpul prielnic din ultimele zile a făcut ca viticultorii de la gospodăria colectivă din comuna Topoloveni, regiunea Pitești, să înceapă dezgropatul viei. In fotografie: brigadierul Șchiopu Ștefan explicînd colectivistei Dincă T. Maria cum trebuie să facă corect această lucrare.

Inul ne-a adus un venit global de 5.000 lei la ha

Gospodăria colectivă „Zorile roșii" din comuna Ditrău, raionul Gheorgheni, se găsește într-o zonă muntoasă, la poalele Carpaților răsăriteni. Suprafața arabilă a gospodăriei cuprinde 181 de hectare, adică abia 57 la sută din întreaga suprafață agricolă, restul de 156 de hectare fiind ocupate de fînețe și pășuni. Rezultă că noi trebuie să gospodărim în așa fel suprafața arabilă, încît să obținem de pe fiecare hectar un venit global însemnat.

In condițiile de climă și de sol de la noi, cultivarea grîului, porumbului, sfeclei și altor culturi cerealiere și tehnice nu s-a dovedit a fi rentabilă. De exemplu, chiar în anii cei mai buni, recolta la grîu nu trece de 800—900 kg. la ha. In schimb, experiența de 8 ani a gospodăriei colective a confirmat marile foloase pe care le putem obține în urma culturilor de cartof, in și secară. **Deosebit de avantajoasă s-a dovedit a fi cultivarea inului de fuior.**

In anul agricol 1956/1957, noi am cultivat inul pe o suprafață însemnată — 20 de hectare. Nu voi zăbovi prea mult cu descrierea principalelor lucrări agricole executate la această cultură. Mașinile S.M.T.-ului din Lăzarea au executat toate lucrările de pregătire a solului, iar semănatul și întreținerea culturii le-am efectuat cu forțe proprii. Nu voi ascunde și unele greutăți pe care le-am întîmpinat. Ploile și frigul lunilor de primăvară au dăunat mult calității inului (majoritatea recoltei a fost clasată la categoria a treia).

Chiar și în asemenea condiții cultura inului s-a dovedit a fi foarte rentabilă.

Inul ne-a dat anul trecut o recoltă de 3.750 kg la ha și după predarea recoltei la topitorie ne-a asigurat un venit bănesc total de 114.000 lei. Valoarea producției globale la in depășește o treime din veniturile totale bănești ale gospodăriei. Față de venituri, cheltuielile de producție (inclusiv cele de muncă) s-au dovedit a fi de-a dreptul neînsemnate. Costul lucrărilor efectuate cu S.M.T.-ul, al îngrășămintelor minerale, al brațelor de muncă angajate, al furajelor etc. nu depășește la un loc suma de 15.000 lei.

Venitul global la cultura de in este deci de aproximativ 100.000 lei, adică aproape 5.000 lei la hectar. După scăderea valorii celor 326 zile muncă consumate la această cultură (valoarea în bani a unei zi-muncă fiind de 25 de lei), gospodăriei colective i-a rămas un venit net de 91.000 lei.

Aparent colectiviștii au obținut după in un venit personal neînsemnat, deoarece la această cultură s-au folosit puține zile-muncă. In realitate însă din cei 100.000 lei venit global obținuți de la in, nouă, colectiviștilor, ni s-au împărțit 41.040 lei, adică aproximativ 2,3 lei la fiecare zi-muncă. Inul a asigurat deci o treime din banii împărțiți colectiviștilor pentru zilele-muncă efectuate în gospodărie. Restul de 58.060 lei rezultați din vînzarea recoltei de in au contribuit la creșterea fondurilor statutare, la propășirea gospodăriei. Veniturile obținute de la in și cartofi ne vor ajuta să dezvoltăm ramura creșterii animalelor, alt sector deosebit de rentabil în condițiile noastre.

In lumina rezultatelor obținute în ultimii ani, vom căuta să acordăm și pe viitor culturii inului întreaga noastră atenție.

HOMPOT FRANCISC
tehnician agricol, membru al gospodăriei colective „Zorile roșii" din Ditrău, Regiunea Autonomă Maghiară

IN PLINĂ DEZVOLTARE

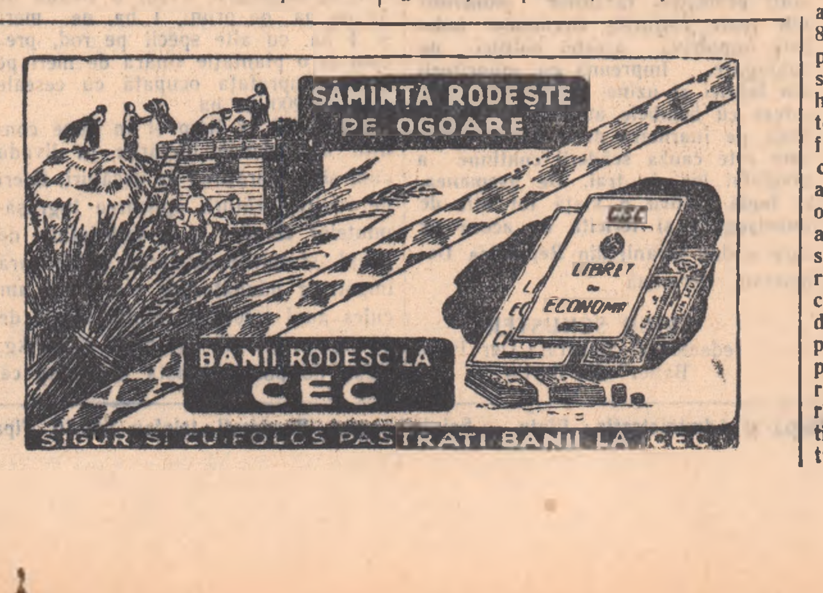
Deși înființată numai cu doi ani în urmă, gospodăria colectivă „Inainte" din satul Ciucea, raionul Brăila, a dobîndit succese însemnate în ce privește întărirea sa economico-organizatorică. Simplul fapt că în prezent toate familiile de țărani muncitori din sat sînt astăzi în gospodăria colectivă ne spune multe.

Acum, la începutul celui de-al treilea an de muncă în comun, membrii gospodăriei colective și-au propus să dezvolte și mai mult proprietatea obștească.

Cifrele cuprinse în planul de producție și în bugetul de venituri și cheltuieli pe anul în curs sînt deosebit de grăitoare în acest sens. In ce privește producția vegetală, colectiviștii au hotărît ca 65 la sută din suprafața arabilă a gospodăriei să fie destinată culturilor cerealiere, 18 la sută pentru plante furajere, 10 la sută pentru plante tehnice și industriale. Un loc de frunte în cadrul planului îl ocupă prevederile în legătură cu aplicarea metodelor agrotehnice, printre care folosirea îngrășămintelor naturale și chimice, însămînțatul și îngrijirea culturilor la timp etc.

Planul de producție prevede de asemenea și dezvoltarea simțitoare a sectorului zootehnic. Cît privește construcțiile, colectiviștii vor construi în acest an o maternitate de scroafe, un grajd pentru vaci, un coteț pentru păsări, o magazie de cereale și o remiză. În scopul ușurării transporturilor ei au prevăzut să-și cumpere și un autocamion. Potrivit prevederilor bugetului, în acest an veniturile gospodăriei vor fi de trei ani mai mari decît anul trecut.

I. TIRU
corespondent

PREVEDERI din planul pe 1958

Imbunătățirea folosirii terenului în gospodăriile de stat din regiunea Ploești

Cum au reușit gospodăriile de stat să producă în anul 1957, peste plan, circa 32.000 tone cereale panificabile și cu aproape 200.000 tone mai mult grîu decît în 1956? Cum au putut ele să realizeze, în același an producția totală de 400.000 tone porumb, de 2 ori mai mare decît prevederile planului, prin care se asigură îngrășarea a 650.000 porci în acest an?

Cine a urmărit, în ultimii ani, schimbările petrecute în gospodăriile de stat poate răspunde foarte ușor la aceste întrebări: creșterea cantităților de îngrășăminte aplicate, a gradului de mecanizare, cointeresarea materială a personalului direct productiv prin experimentarea unui sistem îmbunătățit de salarizare și premiere — sînt numai cîteva din aceste schimbări. O mențiune specială trebuie făcută însă despre folosirea mai rațională a terenului în sensul stabilirii unei structuri mai restrînse a culturilor și a acestea dintre cele mai rentabile cum sînt grîul și porumbul. Paralel, baza furajeră s-a întărit mult și a devenit mai economică prin extinderea culturilor furajere de porumb siloz, masă verde etc.

Urmărind acest aspect în cadrul trustului Gostat Ploești, se constată că suprafața ocupată cu grîu reprezenta în 1955, față de totalul terenului arabil și pe total trust, numai 19 la sută, cea de porumb boabe 16 la sută, iar producția de porumb siloz a fost de 9.063 tone. Cu totul altfel se prezintă situația în 1957: peste 34 la sută din suprafața terenului arabil a fost ocupată de grîu, aproape 20 la sută cu porumb, iar producția de porumb siloz a crescut la 13.205 tone. După cum se știe, gospodăriile de stat au fost dotate în ultimul timp cu un important număr de tractoare și mașini agricole. Tocmai aceasta a permis extinderea culturilor de grîu și porumb, culturi care se pretează la mecanizare integrală.

Tendința sănătoasă a gospodăriilor agricole de stat din regiunea Ploești de a da o folosire mai bună terenului arabil prin extinderea grîului și porumbului se reflectă și mai bine în planul anului 1958, prin care se face o cotitură serioasă spre stabilirea celei mai potrivite structuri a culturilor în aceste unități. Intr-adevăr, în toamna trecută s-au însămînțat 10.440 de ha, cu grîu adică circa 40 la sută din suprafața totală arabilă, porumbul urmînd să ocupe peste 7.000 ha (circa 26 la sută). Considerabilă este și producția planificată de porumb siloz, de 33.800 tone, cu 20.600 tone mai mult decît în 1957. Demnă de remarcat este de asemenea cifra de 1.150 ha înscrisă în plan, suprafață care va fi cultivată cu porumb irigat, obiectiv cu atît mai important cu cît, de pe toată această întindere se va obține sămînță dublu hibridă.

IOAN FABRIT
Trustul Gostat Ploești

UNA BINE, ALTA RĂU

Suseni și Broșteni sînt două gospodării din cadrul trustului regional Gostat Iași. Amîndouă au ca sarcină principală dezvoltarea culturilor cerealiere și creșterea animalelor. Condiții corespunzătoare pentru aceasta au și una și cealaltă. Dar nu la fel sînt și rezultatele obținute și mai cu seamă cele din sectorul creșterii animalelor.

Anul trecut, gospodăria din Suseni a avut un număr de 284 taurine și 803 porcine. Dintre acestea, 93 de capete au fost vaci cu lapte și 178 scroafe. Producția realizată? 2.333 hectolitri lapte, adică cu 433 de hectolitri mai mult decît era planificat, fiecare vacă furajată dînd în medie cca. 2.800 litri lapte, iar la porcine, atît la fătări cît și la îngrășare s-au obținut depășiri. De la început trebuie arătat că obiectivul principal care a stat în fața întregului colectiv a fost ridicarea productivității pe fiecare cap de animal furajat. Aceasta a dus după sine, cum era și firesc, scăderea prețului de cost. Care au fost factorii principali ce au făcut să se obțină rezultatele de mai sus? In primul rînd, asigurarea pentru întregul efectiv de animale a furajelor și adăposturilor necesare. Animalele au fost hrănite și îngrijite în condiții bune. Astfel pe timpul verii, vacile de lapte au fost scoase la pășunat; mulsul și adăpatul s-au făcut de trei ori pe zi: iarna, pe timpul stabulației, hrana de bază a vacilor a constat din furaje însilozate. O hrănire rațională s-a aplicat și în sectorul porcin.

Spuneam la început că gospodăria din Broșteni nu se poate lăuda cu rezultate prea bune. Astfel, gospodăria deținea un număr de 225 taurine și 851 porcine, dintre care 94 de vaci de lapte și 154 de scroafe. După cum se vede, efectivele de animale au fost cam aceleași ca și la gospodăria din Suseni. Dar să vedem rezultatele. Planul la lapte, atît global cît și pe cap de vacă furajată, nu a fost realizat, din care cauză gospodăria din Broșteni a rămas datoare statului cîteva zeci de hectolitri de lapte. De asemenea, nici planul la fătări și îngrășări de porci nu a fost îndeplinit. Cauza principală a nerealizării sarcinilor de plan trebuie căutată în dezorganizarea muncii din sectorul zootehnic. Furajele necesare animalelor nu au fost asigurate în întregime, iar o parte dintre acestea au fost de proastă calitate. Pe timpul iernii nu toate furajele au fost depozitate în apropierea locului de consum. Conducerea gospodăriei și în special inginerul zootehnist Aldea n-a urmărit îndeaproape procesul de furajare a vacilor și porcilor în raport cu producția pe care o dau. De aceea, hrănirea animalelor s-a făcut uniform și nu la timp, ceea ce a contribuit și mai mult la scăderea producției. O altă cauză a nerealizării producției planificate a fost fluctuația cadrelor și insuficienta lor pregătire profesională. Au fost cazuri cînd numai într-o lună de zile au fost schimbați cîțiva îngrijitori de animale. Mai trebuie arătat că adăposturile existente, deși suficiente, nu au fost reparate și amenajate, iar animalele pe timpul iernii au suferit de frig.

Atît gospodăria Suseni cît și cea din Broșteni nu și-au realizat prevederile de plan în ceea ce privește încărcătura de animale la suta de hectare. In planul de producție pe anul 1958 s-a prevăzut ca această deficiență să fie înlăturată. Numărul vacilor de lapte va crește cu mult, iar al porcilor va depăși cu o sută numărul din anii trecuți. Nu încape îndoială că acest lucru se va putea realiza.

GH. ROȘU

Hotărîrea plenarei C.C. al P.C.U.S.
în legătură cu raportul prezentat de N. S. Hruşciov „Cu privire la dezvoltarea continuă a orînduirii colhoznice şi la reorganizarea staţiunilor de maşini şi tractoare"

Hotărîrea subliniază că, în urma traducerii consecvente în viaţă a hotărîrilor istorice ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S., poporul sovietic, sub conducerea partidului comunist, a obţinut în ultima perioadă noi şi importante succese. După ce arată că în ultimii doi ani s-au realizat între altele o sporire a producţiei industriale cu 22 la sută, o sporire cu 27 la sută a recoltei globale de cereale, o creştere a veniturilor reale ale muncitorilor şi funcţionarilor cu 10 la sută, a veniturilor în bani şi în natură ale colhoznicilor cu 33 la sută, Hotărîrea trece la analizarea rolului S.M.T. în dezvoltarea agriculturii sovietice.

Un rol uriaş în dezvoltarea agriculturii — se arată în Hotărîre — l-a avut întărirea bazei tehnico-materiale a colhozurilor, S.M.T.-urilor şi sovhozurilor. Înzestrarea agriculturii cu tractoare, combine, autocamioane şi alte maşini moderne a crescut cu 1,5—2 ori în comparaţie cu ultimii patru ani. În ultimii patru ani, agricultura ţării a primit 908.000 tractoare (calculate în tractoare convenţionale de cîte 15 c.p.), 293.000 de combine cerealiere, 143.000 combine de recoltare a porumbului, 467.000 autocamioane. Ridicarea nivelului utilării tehnice a producţiei agricole, creşterea numărului cadrelor calificate din colhozuri, S.M.T.-uri şi sovhozuri au creat premize reale pentru un avînt şi mai mare al agriculturii într-un viitor apropiat.

Partidul a trimis în munci de conducere în colhozuri cîteva mii de comunişti — activişti de partid şi ai sovietelor, ingineri din întreprinderile industriale, agronomi, zootehnicieni şi alţi specialişti.

În prezent, în colhozuri există organizatori competenţi şi specialişti calificaţi, care folosesc cu pricepere rezervele şi posibilităţile locale pentru mărirea producţiei agricole.

În condiţiile actuale s-a ridicat pe o treaptă nouă, mai înaltă, gospodăria obştească din colhozuri. Creşterea cointeresării materiale a colhoznicilor, introducerea unui nou sistem de planificare, acordarea dreptului de a aduce modificări în statutul model al artelului agricol, ţinînd seama de condiţiile locale — toate acestea au descătuşat iniţiativa creatoare a colhoznicilor, au ridicat avîntul lor în muncă, au sporit preocuparea faţă de o mai bună folosire a pămîntului şi tehnicii, a tuturor rezervelor producţiei colhoznice. Cadrele colhoznice au acumulat o vastă experienţă în conducerea marii gospodării obşteşti, folosindu-se tehnica nouă şi realizările ştiinţei.

În crearea şi întărirea orînduirii colhoznice, în utilarea tehnică a agriculturii, în întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănime au avut un rol istoric uriaş staţiunile de maşini şi tractoare. În prima etapă a construirii colhozurilor, partidul a considerat că staţiunile de maşini şi tractoare sînt forma cea mai indicată pentru acel timp de ajutorare de către stat a colhozurilor în întărirea gospodăriei lor obşteşti.

S.M.T.-urile erau acea mare forţă politică şi organizatorică în jurul căreia ţăranii s-au unit în colhozuri şi s-au convins de avantajele marii agriculturi mecanizate; prin S.M.T.-uri s-au realizat progresul tehnic în agricultură şi reutilarea ei pe baza tehnicii noi, pregătirea de cadre de mecanizatori calificaţi, ridicarea nivelului agriculturii şi a creşterii animalelor.

Marea importanţă a staţiunilor de maşini şi tractoare a constat şi în faptul că ele au fost o sursă importantă de aprovizionare cu cereale şi alte produse alimentare şi cu materii prime pentru industrie. În ultimii ani S.M.T.-urile au fost o mare forţă organizatorică în lupta pentru lichidarea rămînerii în urmă a diferitelor ramuri de producţie agricolă, în aplicarea hotărîrilor luate de partid în problemele agriculturii.

În continuare, Hotărîrea relevă că în condiţiile actuale din U.R.S.S., cînd colhozurile în marea lor majoritate s-au întărit din punct de vedere organizatoric şi economic, cînd economia colhozurilor s-a dezvoltat simţitor, actuala formă de deservire în producţie şi tehnică a colhozurilor prin S.M.T.-uri a încetat de a mai corespunde cerinţelor dezvoltării forţelor de producţie ale agriculturii.

Plenara C.C. al P.C.U.S. consideră că în interesul avîntului continuu al agriculturii socialiste a ţării, în interesul dezvoltării orînduirii colhoznice, este indicat să se schimbe sistemul existent de deservire în producţie şi tehnică a colhozurilor şi să se reorganizeze treptat staţiunile de maşini şi tractoare care, după ce au îndeplinit un mare rol pozitiv, şi-au epuizat într-o mare măsură principalele lor funcţii. În prezent, cînd majoritatea colhozurilor sînt în stare să-şi procure şi să folosească just, mai productiv, tractoare, combine şi alte maşini agricole este indicat să se înceapă vînzarea acestor maşini direct colhozurilor. Aceasta va permite să se folosească mult mai bine tehnica modernă, să se accelereze progresul tehnic în agricultură, să se ridice productivitatea muncii, să se mărească producţia globală şi cea de mărfuri calculată la 100 de hectare de teren agricol şi să se reducă preţul ei de cost.

Staţiunile de maşini şi tractoare trebuie să fie reorganizate în termene diferite ţinîndu-se seama de particularităţile raioanelor şi colhozurilor în staţiuni tehnice şi de reparaţii (S.T.R.), care vor trebui să asigure repararea tractoarelor şi altor maşini, deservirea tehnică a colhozurilor, aprovizionarea colhozurilor şi sovhozurilor (prin vînzări) cu tehnică nouă, piese de schimb, combustibil, îngrăşăminte, substanţe toxice şi alte materiale.

În acele regiuni unde încă nu toate colhozurile au posibilitatea să-şi procure tractoare sau alte maşini şi în special nu pot folosi în mod just această tehnică, trebuie menţinut deocamdată actualul sistem de deservire în producţie şi tehnică a acestor colhozuri prin S.M.T.-uri.

Măsurile trasate în vederea dezvoltării continue a orînduirii colhoznice şi a reorganizării staţiunilor de maşini şi tractoare fac parte integrantă din munca desfăşurată de partid pentru perfecţionarea administrării şi îmbunătăţirea conducerii economiei naţionale. În urma realizării acestor măsuri conducerea agriculturii se va ridica la o treaptă nouă, superioară. Reorganizarea S.M.T.-urilor ca şi reorganizarea conducerii industriei şi construcţiilor, înfăptuită în ultimul timp, este menită să asigure folosirea maximă a avantajelor sistemului economic socialist şi a rezervelor de producţie, continua dezvoltare a iniţiativei şi activităţii creatoare a maselor, să grăbească înaintarea societăţii sovietice pe calea spre comunism.

Plenara C.C. al P.C.U.S. consideră că măsurile trasate în vederea dezvoltării continue a orînduirii colhoznice şi reorganizării staţiunilor de maşini şi tractoare au o însemnătate vitală pentru agricultura socialistă şi pentru întreaga ţară. După colectivizarea agriculturii, înfăptuită pe baza genialului plan cooperatist al lui Lenin, transpunerea în viaţă a acestor măsuri va fi un nou pas uriaş extrem de important pe calea dezvoltării agriculturii socialiste.

În continuare, plenara Comitetului Central al P.C.U.S. a hotărît să recunoască drept juste şi oportune propunerile Prezidiului C.C. al P.C.U.S. cu privire la dezvoltarea continuă a orînduirii colhoznice şi la reorganizarea staţiunilor de maşini şi tractoare; Plenara C.C. al P.C.U.S. a hotărît ca propunerile Prezidiului C. C. al P.C.U.S. să fie prezentate spre examinare următoarei sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi ca raportul să fie prezentat de tovarăşul N. S. Hruşciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S.

Plenara C.C. al P.C.U.S. consideră indicat ca, pînă la examinarea problemei la sesiunea Sovietului Suprem, măsurile proiectate să fie discutate de întregul popor în cadrul unor adunări generale în colhozuri, S.M.T.-uri şi sovhozuri, în întreprinderi industriale şi pe şantiere, în organizaţii ştiinţifice şi în instituţii de învăţămînt, în unităţi militare şi în instituţii, în paginile ziarelor şi revistelor.

Organizaţiile de partid vor lămuri pe larg importanţa măsurilor trasate şi vor organiza discutarea tezelor de către întregul popor. Organele de partid şi sovietice vor studia minuţios şi vor sintetiza toate propunerile concrete ale oamenilor muncii pentru a găsi formele organizatorice cele mai bune şi mai indicate de reorganizare a deservirii tehnico-materiale a colhozurilor.

Plenara C.C. al P.C.U.S. a însărcinat organele de partid şi sovietice ca, pe baza unei studieri aprofundate a economiei diferitelor raioane şi colhozuri, să stabilească colhozurile care prin posibilităţile lor economice sînt în stare să cumpere tractoare şi alte maşini în acest an şi să le folosească gospodăreşte, colhozurile care au nevoie de un timp mai îndelungat pentru procurarea tehnicii şi colhozurile pentru care este util să se menţină deocamdată actualul sistem de deservire în producţie şi tehnică prin S.M.T.-uri.

Plenara a considerat indicat să convoace la începutul anului 1959 cel de al III-lea Congres unional al colhoznicilor pentru examinarea problemelor actuale ale construcţiei colhoznice şi pentru introducerea modificărilor necesare în statutul model al artelului agricol.

Un document al păcii şi prieteniei

Declaraţia cu privire la convorbirile dintre delegaţia guvernului Republicii Populare Romîne şi a Partidului Muncitoresc Romîn şi delegaţia guvernului Republicii Populare Ungare şi a Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, poate fi socotită pe drept cuvînt un document al păcii şi prieteniei. Din conţinutul Declaraţiei se desprinde limpede faptul că în toate problemele examinate, între cele două ţări a existat o unitate deplină de vederi. În cursul convorbirilor, părţile au făcut un schimb de informaţii asupra activităţii guvernelor şi partidelor, au examinat pe larg problemele dezvoltării continue a relaţiilor prieteneşti dintre ele, precum şi cele mai însemnate probleme internaţionale, care interesează ambele ţări. În cursul tratativelor, cele două ţări au căzut de acord să extindă şi să dezvolte şi în viitor colaborarea economică, în care scop se va încheia un acord comercial pe anii 1958—1960. Se va forma de asemenea o Comisie guvernamentală mixtă romîno-ungară de colaborare economică ce va îndruma şi dezvolta colaborarea economică bilaterală, ţinînd cont de recomandările Consiliului de ajutor economic reciproc.

În domeniul politicii externe, guvernele romîn şi ungar vor aplica şi în viitor principiile Chartei O.N.U., care obligă atît statele mari cît şi statele mici ca, pe baza egalităţii şi a respectului reciproc, să-şi unească eforturile în vederea menţinerii păcii şi securităţii internaţionale. Părţile sprijină iniţiativele menite să ducă la slăbirea încordării internaţionale, la consolidarea păcii.

Cele două părţi sprijină, de asemenea, propunerile guvernului sovietic cu privire la convocarea unei conferinţe la cel mai înalt nivel, care ar dezbate calea spre rezolvarea problemelor internaţionale mai complexe. Totodată, cele două delegaţii nu pot să nu ţină seama de primejdia pe care o prezintă politica „de pe poziţii de forţă" dusă de puterile occidentale şi în primul rînd de cercurile guvernamentale ale S.U.A. Guvernele romîn şi ungar resping încercările guvernului S.U.A. de a face din orînduirea socială a unor ţări socialiste din Europa obiectul unor negocieri internaţionale.

Cît priveşte schimbul de păreri dintre cele două delegaţii de partid, el a demonstrat deplina lor unitate de vederi în problemele fundamentale ale mişcării comuniste internaţionale.

Vizita în Republica Populară Romînă a delegaţiei guvernamentale şi de partid a Republicii Populare Ungare şi tratativele ce s-au încheiat cu deplin succes au adus o însemnată contribuţie la cimentarea şi dezvoltarea prieteniei dintre cele două popoare, la cauza nobilă a păcii şi colaborării între toate popoarele.

SPORT

● Luni, marţi şi miercuri pe patinoarul artificial din parcul „23 August" s-a desfăşurat un turneu internaţional de hochei la care participă reprezentativa R. D. Germane, echipa cehoslovacă Spartak Pilsen şi două echipe romîneşti: Bucureşti 1 şi o selecţionată de tineret.

● Miercuri la Bucureşti Progresul va întîlni redutabila echipă iugoslavă Voivodina Novi Sad.

● Duminică au început la Budapesta campionatele europene de tenis de masă. În cadrul meciurilor pe echipe s-au înregistrat următoarele rezultate: la femei, R.P.R. — Ţara Galilor 3-1; la bărbaţi R.P.R.-Franţa 5-1.

● Au început la Oslo campionatele mondiale de hochei pe gheaţă. Iată rezultatele primei zile: Cehoslovacia-Finlanda 5-1, Suedia-Norvegia 9-0, Canada-Polonia 14-1.

● În campionatul mondial de handbal redus echipa R.P. Romîne a terminat la egalitate, 16—16, cu echipa R. P. Ungară.

● La Sofia s-a disputat sîmbătă pe ninsoare puternică meciul dintre echipele Lewski şi C.C.A. Primul meci internaţional al echipei noastre campioane s-a soldat cu o înfrîngere. Rezultat 2-1 (1-0). Au înscris Iordanov în min. 29 şi 80 şi Constantin în min. 65.

● În cadrul unor meciuri de pregătire în fotbal s-au înregistrat următoarele rezultate: Rapid—Dinamo 2-2 (1-2) C.S.U. Timişoara — Jiul 1-1 (0-0).

● Echipa de fotbal C.S.U. Timişoara va susţine la 5, 7 şi 9 martie meciuri cu echipe iugoslave. Studenţii părăsesc ţara în cursul zilei de marţi.

● În turneul internaţional de polo de la Moscova echipa Dinamo Bucureşti a obţinut pînă acum următoarele rezultate: cu Dozsa Szolnok 2—2, cu Dinamo Magdeburg 8-6 şi cu Dinamo Moscova 4-5.

● S-au tras la sorţi semifinalele „Cupei Campionilor Europeni". Real Madrid va întîlni Vasas Budapesta iar Manchester United va întîlni echipa din meciul Milan-Borussia Dortmund. Ambele meciuri vor avea loc la 28 mai la Bruxelles.

Notă

Cui foloseşte „zona interzisă"

La statul-major al celei de-a 10-a regiuni militare din Algeria, conferinţele se ţin lanţ. Generalul Vanuxen, comandantul regiunilor de frontieră, participă în calitate de „specialist". În discuţie, o singură problemă: crearea „zonei interzise" de-a lungul frontierei dintre Algeria şi Tunisia.

Aprobată de Consiliul de miniştri al Franţei la propunerea ministrului de război, Chaban-Delmas, această „zonă interzisă", căreia, pe bună dreptate, i s-a dat numele de zonă a „pămîntului pîrjolit" tinde să asigure — după spusele ministrului Chaban Delmas — „o izolare cît mai complet posibilă a Algeriei". Cu alte cuvinte să se asigure mînă liberă colonialiştilor pentru continuarea războiului împotriva unui popor ce-şi cere dreptul la libertate.

Zona pămîntului pîrjolit se va întinde pe o suprafaţă de 10.000 kilometri pătraţi de-a lungul frontierei tunisiene. Lărgimea ei va fi de 15 kilometri în partea cea mai îngustă din sud şi va creşte pînă la 80 de kilometri în partea de nord-vest. Punînd în aplicare această măsură, autorităţile franceze urmează să strămute spre interiorul Algeriei 250.000 de algerieni care locuiesc în zona de frontieră.

S-a socotit însă că un simplu baraj electrificat nu este de-ajuns. Ca atare, s-au comandat în plus mii de mine magnetice şi sute de instalaţii radar cu care va fi împînzită zona. Beneficiarii acestor comenzi de miliarde de franci sînt aceleaşi societăţi care şi-au dublat şi triplat profiturile de pe urma „războiului murdar": societatea „Thomas-Houston", care de la 202 milioane beneficii în 1950 a ajuns la 648,7 milioane în 1955, „Alsthom" cu 391 milioane în 1950 şi 625 milioane în 1955, „Lucaire" cu beneficiu net de 38 milioane în 1950, 114 milioane în 1951 şi 275 milioane în 1955 etc.

S-a ivit însă şi o dificultate. Într-un anumit sector al zonei se află minele de fier din Uenza aparţinînd unei societăţi „serioase": beneficiu net în 1954 — 1 miliard 930 milioane franci. Dacă soarta populaţiei algeriene de pe linia frontierei a fost „rezolvată" fără multă bătaie de cap (cine se sinchiseşte de soarta a 250.000 de oameni care vor fi smulşi din casele şi de pe pămînturile lor?) nu acelaşi lucru s-a întîmplat şi cu acţionarii societăţii respective, tot oameni, dar cu „greutate". Presiuni, ameninţări şi în cele din urmă s-a ajuns la o soluţie care a „împăcat" toată lumea. În sectorul respectiv va fi amenajat un intrînd pentru ca exploatarea minelor să continue.

Aşadar, crearea zonei pîrjolite va aduce fabricanţilor de armament noi beneficii. Două sute cincizeci de mii de oameni pribegind în voia soartei. Zeci de miliarde de franci cîştig net. Orice s-ar spune războiul din Algeria rămîne pentru unii o excelentă afacere.

S. LEONARD

Rezultate şi perspective în zonarea producţiei agricole

(Urmare din pag. 1-a)

teritorială necorespunzătoare şi se înlătură aceste cauze.

Se poate afirma că în viitorul apropiat repartiţia indicilor de plan, a investiţiilor de stat şi a creditelor de producţie, se va face în mod diferenţiat, ţinîndu-se seama de zonele şi indicatorii rezultaţi din zonare. Planurile de producţie ale gospodăriilor colective şi organizarea teritoriului acestora vor trebui să respecte indicii de producţie la 100 hectare agricole stabilite pentru zona în care este situată unitatea. Paralel cu măsurile de ordin tehnic şi economic se va putea astfel realiza pe cuprinsul ţării producţii sporite care să satisfacă interesul producătorilor şi consumatorilor atît pe plan local, cît şi pe plan republican.

INTREBARE: Ce perspective de viitor se întrevăd în această acţiune?

RASPUNS: Dezvoltarea şi întărirea unităţilor de stat şi cooperatiste pun în faţa organelor agricole şi de stat de la regiuni şi raioane o serie de probleme complexe de natură organizatorică, tehnică şi economică. În toate raioanele şi în special în cele complet cooperativizate sau colectivizate, studiul de zonarea producţiei agricole formează de pe acum un îndreptar preţios pentru întocmirea unor planuri de producţie adaptate specificului local. De măsura în care la încheierea lucrării pe raion se va sistematiza şi reanaliza profilul fiecărei comune pentru a se folosi întregul lor potenţial de producţie, va depinde aplicarea în mod operativ a măsurilor celor mai indicate.

Zonarea producţiei agricole va da comitetelor executive posibilitatea să amplaseze corespunzător pepinierele viticole şi pomicole, staţiunile de maşini şi tractoare, staţiunile experimentale şi de încercarea soiurilor şi să ia măsuri de organizare corespunzătoare a teritoriului agricol în toată complexitatea lui.

Materialul rezultat din închiderea lucrărilor pe ţară va da elemente pentru întocmirea planului de lungă durată privind dezvoltarea agriculturii din ţara noastră. În această fază socotesc necesar ca problema să fie examinată şi dezbătută într-un colectiv lărgit, în care pe lîngă specialiştii de ramură din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii să participe Academia R.P.R. şi Comitetul de Stat al Planificării.

În această situaţie studiul de zonarea producţiei agricole va fi bine valorificat şi va da posibilitatea ca prin utilizarea economică a tuturor resurselor şi dirijarea planificată a mijloacelor de producţie să se realizeze an de an succese însemnate în agricultura ţării noastre.

Să plantăm mai mulţi pomi!

O sarcină importantă

Plantarea pomilor fructiferi reprezintă o acţiune deosebit de însemnată pentru întărirea şi dezvoltarea sectorului pomicol din ţara noastră.

Acordînd acestei acţiuni importanţa cuvenită şi organizîndu-şi temeinic munca în perioada plantărilor, organele agricole din unele regiuni ca: Piteşti, Baia Mare şi altele au reuşit să obţină realizări frumoase. În regiunea Piteşti, bunăoară, numai în primăvara anului trecut au fost plantaţi 117.000 pomi roditori, ceea ce înseamnă realizarea prevederilor în proporţie de 110 la sută. Trebuie menţionate, de asemenea, realizările din regiunea Constanţa, unde, în aceeaşi perioadă, s-a reuşit să se planteze în unităţile cooperatiste peste 56.000 pomi fructiferi. Din păcate, asemenea rezultate nu au fost obţinute peste tot. În regiunea Craiova, de pildă, realizările nu corespund cituşi de puţin posibilităţilor. În această regiune, în primăvara anului trecut prevederile privind plantarea pomilor nu au fost realizate decît în proporţie de 12 la sută.

Ţinînd seama că anul trecut nu s-a reuşit să se realizeze în întregime prevederile privind plantarea pomilor, se impune ca în această primăvară să fie plantat un număr sporit de pomi, faţă de sarcinile stabilite pe regiuni. În această primăvară, acţiunea de plantare a pomilor fructiferi trebuie extinsă prin folosirea tuturor terenurilor potrivite acestui scop — în regiunile pomicole — precum şi a tuturor terenurilor încă neproductive din regiunile cu specific cerealier.

Pentru buna desfăşurare a acestei acţiuni, pentru evitarea deficienţelor din trecut, în ceea ce priveşte acţiunea de plantare propriu-zisă, cît şi în special pentru asigurarea materialului săditor, secţiile agricole regionale şi raionale au datoria să organizeze temeinic această acţiune întocmind planuri tehnico-organizatorice. Aceste planuri trebuie să fie defalcate pînă la unităţile administrative, cărora să li se indice de unde pot să-şi ridice materialul săditor, locul unde urmează să fie plantaţi pomi, precum şi tehnicianul care răspunde de îndeplinirea lucrării. Organele agricole au datoria să îndrume unităţile cooperatiste să planteze în primăvara acestui an cît mai mulţi pomi fructiferi, arătîndu-le cît de rentabilă este această ramură de producţie.

Timpul prielnic din prezent nu trebuie irosit degeaba. În această perioadă se pot executa gropi şi chiar plantări, lucrări ce trebuie urmărite, sprijinite şi îndrumate de organele agricole.

Ing. V. DOGOREANU

În cîteva rînduri

● **Întovărăşirea zoopomicolă din comuna Brebina, raionul Baia de Aramă din regiunea Craiova, va planta în această primăvară 1.250 pomi fructiferi. Pînă mai zilele trecute ea a şi terminat de plantat 700 bucăţi.**

● **Harnicii muncitori din sectorul pomicol al gospodăriei de stat „Al. Sahia" din comuna Mînăstirea, raionul Olteniţa, lucrează cu însufleţire în aceste zile la plantatul a 1.000 pomi fructiferi.**

● **În scopul dezvoltării sectorului pomicol al raionului Tg. Jiu, a fost creată începînd din anul 1951, în apropierea oraşului Tg. Jiu, o pepinieră pomicolă raională, pe o suprafaţă de 10 ha. Ea a produs pînă acum o mare cantitate de material săditor pomicol de bună calitate acoperindu-se astfel în bună parte nevoile locale, în special ale celor 29 întovărăşiri pomicole. De asemenea, în anul 1955 a mai fost creată, din iniţiativa Trustului regional gostat Craiova, o pepinieră pomicolă în cadrul GAS „T. Vladimirescu", Tg. Jiu, pe o suprafaţă de 13 ha.**

Pomii roditori ne-au adus un cîştig frumos

Comuna noastră este aşezată pe valea rîului Slănicul de Buzău. Terenurile agricole se întind de o parte şi de alta a rîului, pe pantele şi platourile celor două dealuri ce îl străjuiesc. Solul nu prea fertil — mai cu seamă cel de pe dealuri — nu oferă condiţii bune pentru cultura cerealelor. În schimb, pomii fructiferi găsesc aici condiţii de sol şi climă deosebit de prielnice.

Acestea au făcut ca pomicultura să devină de multă vreme o îndeletnicire de seamă a ţăranilor muncitori din comuna noastră. Noi, colectiviştii, bunăoară, avem o livadă de 54 de ha. de pruni, 1 ha. de meri şi 1 ha. cu alte specii pe rod, precum şi o plantaţie tînără de meri pe 4 ha. Suprafaţa ocupată cu cereale este de 200 de ha.

Executînd la timp şi în bune condiţii agrotehnice lucrările în livadă cum sînt: curăţirea de uscături, tăieri de rodire, arături, aplicarea îngrăşămintelor chimice şi a gunoiului de grajd, stropirile de iarnă şi de vară împotriva dăunătorilor etc. noi am cules anul trecut o recoltă medie de 12 kg. prune, 52 kg. mere şi 82 kg. caise de pom. Aceasta înseamnă că în medie am scos peste 2.500 kg. prune la ha, 13.600 kg. mere la ha şi 18.400 kg. caise la ha. Trebuie să arăt că datorită îngheţurilor tîrzii şi ploilor multe căzute în perioada înfloririi pomilor anul 1957 a fost nefavorabil pomiculturii. Cu toate acestea dacă comparăm valoarea recoltelor obţinute la cultura cerealelor cultivate pe cel mai fertil teren şi pentru care anul trecut a fost deosebit de prielnic, constatăm că pomii fructiferi (cu tot rodul slab) ne-au adus un venit la ha cu mult mai mare.

Să luăm, de pildă, cultura de cereale la care am obţinut cea mai mare şi ieftină producţie: grîul. Recolta medie pe 65 ha. a fost în anul trecut de 1.411 kg. la ha. Dacă socotim această cantitate la preţul de achiziţii înseamnă un venit brut de 2.238 lei la ha.

Din vînzarea fructelor, gospodăria noastră a încasat în 1957 suma de 133.974 lei. În afară de aceasta am făcut şi 5.540 litri de ţuică ce a fost împărţită membrilor la ziua-muncă. Valoarea ţuicii, socotită la 11 lei litrul, este de 60.940 lei. Astfel, cele 56 ha de livadă pe rod ne-au adus un venit brut de 194.914 lei, revenind de fiecare ha. cîte 3.480 lei. Făcînd o analiză asupra numărului de zile-muncă în 1957 pentru 1 ha. livadă rezultă că s-au cheltuit zile-muncă tot atît ca la un ha. de grîu.

Dacă anul trecut condiţiile climaterice ar fi fost mai favorabile pomilor roditori (aşa cum au fost la cultura cerealelor), recolta de fructe era cel puţin dublă. De asemenea, dacă am fi cultivat cerealele pe locul unde avem livada — un teren mai sărac — producţiile medii la ha. ar fi fost mult mai mici.

Toate acestea ne dovedesc că pomii fructiferi nu numai că folosesc mai bine locurile improprii cultivării cerealelor, dar ne aduc venituri mai mari chiar în anii mai puţin prielnici pentru ei.

Iată de ce gospodăria noastră acordă o atenţie deosebită sectorului pomicol. Pe lîngă faptul că dăm o îngrijire bună pomilor pe rod, în ultimii 2 ani am plantat 4 ha. cu meri. De asemenea anul acesta vom mai planta 2 ha cu meri şi peri şi vom completa peste 850 goluri în livada pe rod.

D. SAMOILA
preşedintele gospodăriei colective din comuna Cărpiniştea, raionul Beceni

Două feluri de „miracole economice"

O privire spre cele două părţi ale Germaniei

(Urmare din numărul trecut)

Cu o ură nemărginită iau cunoştinţă marii moşieri expropriaţi şi refugiaţi în Germania occidentală de prefacerile fundamentale care se produc în urma reformei agrare din 1945—46 în satele şi comunele Republicii Democrate Germane.

De aceea, junkerii din partea de apus a Elbei, care au fost de mult alungaţi din R.D. Germană, ca şi prietenii lor, capitaliştii din trusturile lui Krupp, Siemens, I. G. Farben şi multe altele, nu precupeţesc nici un efort pentru a defăima progresele obţinute de R.D. Germană. Ca şi cum în Germania occidentală n-ar exista diverse probleme, şi mai ales probleme agro-politice, care cer să fie rezolvate.

Cum le-a mers ţăranilor muncitori din Germania occidentală mai ales în ultimul an? Ei încă n-au reuşit să cunoască „miracolul economic". Acela există doar pentru monopolurile din industrie, pentru bancheri şi pentru cîteva mii de moşieri.

Mica publicaţie din Düsseldorf „Bauernruf" scrie printre altele, cu ocazia crăciunului din 1957, următoarele: „Preţul producţiei a crescut, cheltuielile generale s-au mărit, datoriile s-au urcat la aproape 10 miliarde şi însuşi numărul întreprinderilor care în condiţii medii de funcţionare nu sînt deficitare a scăzut şi el considerabil. La aceasta s-a mai adăugat, imediat după alegerile Bundestagului (din 15 septembrie 1957), creşterea preţului cărbunelui, apoi, la începutul lui decembrie, creşterea preţului oţelului care va avea ca urmare urcarea preţurilor la toate maşinile şi uneltele agricole — şi la toate acestea s-a adăugat hotărîrea guvernului federal cu privire la anularea subvenţiei pentru pîine, hotărîre care face să crească şi mai mult valul scumpetei.

Toate acestea sînt rezultatele evidente ale unei politici guvernamentale care vrea să finanţeze înarmarea prin folosirea la maximum a puterii de cumpărare însoţite de reducerea cheltuielilor statului.

După toate acestea credeţi că mai este cazul să mai insist asupra felului cum o duc ţăranii muncitori individuali cu gospodării mici şi mijlocii din Germania occidentală? Nu prea cred. Totuşi, ca o mică completare, să lăsăm să vorbească un ţăran muncitor din Germania occidentală:

„La noi se fac mari economii, strîngem cureaua cît putem de mult în favoarea mecanizării agriculturii dar, din cauza lipsei de posibilităţi, în dauna sănătăţii familiilor ţăranilor muncitori" — scrie ziarului „Deutsche Landwirtschaftliche Presse" din Hamburg ţăranul Netscher din Germania occidentală. Scrisoarea a apărut în presă la 18.V.1957 sub titlul: „Tragedii în miracolul economic".

Corespondenţă specială pentru „Agricultura Nouă"

Încă din anul 1952, în urma unei statistici făcute de Ministerul Agriculturii din Germania occidentală, s-a constatat că în comunele mici durata timpului de lucru în decurs de un an al unui ţăran se ridică la 3.876 ore, pe cînd al unei ţărănci la 4.239 ore, ceea ce înseamnă cam 12—14 ore pe zi. De foarte multe ori ziua de lucru se ridică pînă la 19 ore. Chiar o parte din şcolari lucrează vara pînă la 8 ore, iar în vacanţă chiar 15—17 ore pe zi.

Şi cînd te gîndeşti că mai mult de jumătate din gospodării obţin un venit anual pînă la 1.250 mărci pe om, sau 32 pfeningi pe oră, iar la aproape 30 la sută din gospodari venitul brut realizat pe oră se ridică la 0,45 pînă la 0,72 mărci şi în rest aproximativ 1 marcă.

Aşadar la nimic nu foloseşte ţăranilor muncitori din Germania occidentală că fac datorii, că muncesc din greu de cum se ivesc zorile şi pînă noaptea tîrziu. Pînă la urmă ei îşi pierd existenţa ca ţărani muncitori.

În felul acesta, aşa cum recunoaşte chiar şi cel de-al II-lea raport ţinut la Bundestagul din februarie 1957, începînd din anul 1949 au fost lichidate peste 105.000 de gospodării care aveau pînă la 10 ha de pămînt. Şi domnii din guvern împreună cu organizaţia ţăranilor vestgermani nici nu pomenesc nimic în legătură cu ruinarea anuală a zecilor de mii de gospodării mici care se desfăşoară întru totul cu asentimentul conducerii guvernului de la Bonn. Pămîntul trece doar în mîna „celor mai buni gospodari", în mîna moşierilor, şi asta le renteează. Dar iată ce anume scrie în numărul din 12 noiembrie 1957 al ziarului „Frankfurter Allgemeine Zeitung" dl. dr. Schütte, un fost moşier din partea de apus a Elbei, sub titlul „Gospodăriile trebuie să se mărească!": „Din cele 2 milioane de gospodării existente în Germania federală trebuie lichidate circa 70 la sută. Mai ales cele care au între 0,5 pînă la 7 hectare".

Marii moşieri şi capitalişti agrari din organizaţia ţărănească vestgermană cer guvernului pentru „buna executare a lucrărilor agricole mecanizate" preţuri care să acopere toate cheltuielile efectuate cu aceste lucrări. Dar bineînţeles, nu şi pentru ţăranii muncitori vestgermani cu gospodării mici şi mijlocii. Aceştia trebuie să dispară. Şi pare-se că moşierii feudali, capitaliştii agrari, monopoliştii şi bancherii reuşesc să ruineze pe tot mai mulţi ţărani muncitori, care devin apoi braţe ieftine de muncă pentru moşiile şi fabricile lor.

Dar, cu fiecare zi cresc tot mai mult protestele ţăranilor muncitori din toate colţurile Germaniei federale împotriva acestei politici de subjugare. Împreună cu muncitorii din fabrici şi uzine, ei cer să se înceteze cu bombele atomice şi cu politica de înarmare dusă de N.A.T.O. care este cauza scăderii continue a nivelului lor de trai. De asemenea, ei luptă pentru o viaţă tot atît de îmbelşugată şi fericită ca aceea pe care o duc ţăranii din Republica Democrată Germană.

ERICH SCHUSTER
redactor al ziarului „Der Freie Bauer" din Berlin

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".